

Debatten van de provincieraadszitting

14 mei 2008

OPENBARE ZITTING

ORDEMOTIE

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Gezien de naamswijziging van Spirit gaat onze fractie voortaan door het leven als sp.a + VI.Pro.
Dank u.

De heer voorzitter

Zeg mij eens waarvoor die afkorting staat, Mevrouw.

Mevrouw Van der haeghen

Dat staat voor Socialistische Partij Anders plus Vlaams Progressieven, Mijnheer de Voorzitter.

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Bij een nieuwe geboorte horen suikerbonen, daarom heb ik voor iedereen suikerbonen meegebracht die met veel goesting en misschien, wie weet, met spirit kunnen worden opgegeten.
Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw,
Ik spreek namens de raad als ik zeg dat dit geen omkoping is, maar een attentie.

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE TOEGANKELIJKHEID VAN HET PROVINCIEHUIS GENT NA 18 UUR

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals wel vaker wordt gezegd, is de provincie een open huis. Van het Vlaams parlement zegt men dat het een glazen huis is en daar klopt het, want het is een glazen huis. Maar hier is een open huis toch niet altijd de realiteit. Ik verwijs daarvoor naar de toestand van vorige week, tijdens een openbare zitting van een commissie.

Dat is de essentie van mijn tussenkomst en ik baseer mij hiervoor op het huishoudelijk reglement, wat we hier allemaal hebben gestemd, toch meerderheid tegen minderheid, en waar in artikel 23 staat dat de commissies openbaar zijn. Dit is weliswaar voor het openbare gedeelte van de agenda, maar dat betekent ook dat de vergaderingen van deze commissie moeten kunnen bijgewoond worden door personen vreemd aan deze provincieraad. Ik denk bijvoorbeeld aan:

- bezoekers die geïnteresseerd zijn in de werking van de provincie, in de commissiewerking;
- externen, die een toelichting moeten komen geven rond bepaalde onderwerpen. Dat kan ook gebeuren;
- de problematiek van de Resoc's vorige week.

DEBATTEN

Maar dat betekent ook dat personen die niet beschikken over een badge zich in dit huis moeten kunnen begeven.

En we hebben geluk gehad, want er is nog maar weinig publiek gekomen naar de commissiezittingen, maar recent hebben we het voorval gehad dat iemand tijdens de commissiezitting plaatsnam, te goeder trouw en zonder enige stoute bedoeling, tussen de provincieraadsleden.

Vorige week was er het voorval – ook al ging het om een openbare commissie – dat de deur gesloten was. Dus enkel een provincieraadslid of een provincieambtenaar die beschikt over een badge kon zich toegang verschaffen tot wat men noemt een openbare commissievergadering.

Anderzijds kunnen personen tijdens de commissievergaderingen of de provincieraad, als de deuren niet gesloten zijn en men niet noodzakelijk over een badge dient te beschikken, perfect om 18.30 uur dolen door de gangen die dit huis rijk is. Men kan zelfs in de tuin belanden.

Collega's, u snapt dat er hier wellicht iets knelt, namelijk een soort permanentie die toeziet op de bezoekers en de gebruikers van dit huis.

Toeval wil dat ik mij deze middag om 13.45 uur toegang heb verschaft tot het gebouw aan de Gouvernmentstraat 22. Ik kon probleemloos, zonder badge, het gebouw binnengaan tot en met de 3de verdieping zonder dat ik iemand ben tegengekomen, zonder dat daar iemand aan de balie zat. Wellicht zal er daar wel een verklaring voor zijn en de personeelsproblematiek zal daar niet vreemd aan zijn, maar als men bespaart, of men heeft een zeer nipte of zeer juiste bestaffing van dergelijke diensten, moet men toch ook voorzien dat de veiligheid op zijn minst kan gegarandeerd worden.

In tweede instantie zijn er de reglementen die wij in de raad hebben goedgekeurd.

In het kader daarvan had ik graag vernomen wat de deputatie van plan is, gelet op de geschetste problematiek. Dus de toegankelijkheid van het gebouw na 18 uur, want vóór 18 uur is er toch meestal een bemande balie.

Hoe kunnen de bezoekers zich toegang verschaffen? Wie in het provinciehuis binnenkomt, stelt vast dat er geen aanduiding is waarnaar de bezoekers zich moeten begeven. Toeval wil dat de dag dat ik mijn mondelinge vraag instuurde, er een mooi bordje stond met de vermelding dat de bezoekers zich via de lift naar de tweede verdieping moesten begeven. Maar er was geen enkele controle dat ze dat effectief ook deden.

Ik verwijst naar de situatie in het stadhuis van Gent waar er wel iemand aan de balie zit en waar men de mensen desgewenst begeleidt.

Tot slot had ik ook graag vernomen of er zich recent incidenten hebben voorgedaan waarbij vreemden zich met slechte bedoelingen toegang hebben verschaft tot het provinciehuis en of er eventueel maatregelen zullen genomen worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou heel kort kunnen antwoorden en zeggen: het nodige wordt gedaan om de toegankelijkheid te waarborgen tijdens de commissiezittingen.

Het is nogal evident. We rekenen daarvoor ook een beetje op de medewerking en de suggesties vanuit het bureau. Daarvoor zijn er ook quaestoren. We zullen met aandacht naar hun suggesties luisteren. Maar het is altijd een moeilijke evenwichtsoefening.

U weet dat wij werken met belastinggelden. Dus we moeten daarmee eigenlijk niet smossen. We moeten daar zuinig en functioneel mee omgaan en een evenwicht zoeken tussen vier elementen, met name de:

1. verplichting die we hebben tot openbaarheid. Als de commissievergaderingen openbaar zijn, moeten de mensen ze kunnen bijwonen;
2. notie openheid. Wij zeggen altijd dat het een open huis is;
3. veiligheid;
4. kosten.

Daar moeten we een evenwicht tussen zoeken.

Er wordt ondertussen al een bewegwijzering aangebracht. Voor de commissies die om 17.30 uur starten is er geen enkel probleem, voor deze van 19 uur wordt het nodige gedaan.

Wij zullen er in elk geval voor zorgen dat de deur niet vast is, dat men binnen kan.

Of we daar veel extra personeel moeten voor inzetten is een andere zaak. Er is in elk geval nu al de afspraak dat de ambtenaren die van dienst zijn tijdens de commissiezitting een seintje geven aan de conciërge als de zitting gedaan is. De conciërge kan dan zijn bewakingsronde starten.

Er is in elk geval ook camerabewaking.

Echte incidenten zijn er ons op dit moment niet bekend. We zijn zoekende om alles functioneel te laten verlopen tegen een verantwoorde kostprijs die de burgers niet nodeloos belast.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Is de deputatie eventueel bereid om ook in de inkomhal een plannetje aan te brengen waarop men kan zien waar de diverse vergaderzalen zich bevinden, want de commissievergadering gaat niet altijd door in de raadzaal?

De heer gedeputeerde Vercamer

Normaliter zijn de vergaderingen in de raadzaal, Mijnheer de Voorzitter.

En wat de concrete suggestie betreft wachten wij op de nieuwe uithangborden omdat, in het kader van de regiomarketing, er een bijkomende opdracht loopt om na te gaan of wij eventueel grote of kleine veranderingen moeten aanbrengen aan de huisstijl.

Dat zal daar zeker het voorwerp van uitmaken, want wat er nu hangt aan bewegwijzering is functioneel wel allemaal goed, maar is ook al een aantal jaren oud. Het is beter dat we dat in één keer aanpakken. Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET GEBRUIK VAN DE TENTOONSTELLINGSRUIMTE IN HET PAC HET ZUID

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Opnieuw gaat het om een provinciaal gebouw, deze keer gelegen aan het Woodrow Wilsonplein, dat toch al zeer lang geleden in gebruik werd genomen door de provincie Oost-Vlaanderen, namelijk in 1995. Het is een gebouw dat, tot mijn genoegdoening, frequent wordt gebruikt door externe of soms interne organisaties voor activiteiten in het auditorium De Schelde, met daaraan gekoppeld soms ook activiteiten in de tentoonstellingsruimte op de -1.

Aangezien het auditorium beschikbaar is voor congressen en colloquia tot 250 personen is het logisch dat wanneer die groep gebruik maakt van de tentoonstellingsruimte dit ongeveer van een gelijke grootte is. Dat gaat dan over koffiepauzes, recepties, enz. Ik herinner mij dat er daar nog tentoonstellingen zijn geweest.

Het is in ieder geval ook een succesvolle ruimte.

Ineens blijkt er een verslag te zijn van de brandweer van 18 februari 2008.

Blijkbaar heeft de brandweer nogal zeer lang gewacht met zijn zeer kritisch verslag, want ik kan mij moeilijk voorstellen dat er recent infrastructuuringrepen geweest zijn die ineens het standpunt van de brandweer doen wijzigen.

Daarin stellen zij, en ik citeer letterlijk: "De tentoonstellingsruimte moet voldoen aan het politiereglement op publiektoegankelijke inrichtingen. In zijn huidige toestand beschikt de publieke ruimte slechts over één uitgang. Dit betekent dat deze ruimte maar geschikt is voor 99 personen. Een tweede uitgang is nodig wil men een groter aantal aanwezigen toelaten."

Tot zover het verslag van de brandweer.

DEBATTEN

Maar blijkbaar neemt de deputatie - en ik denk dat niet lang na 18 februari de bal redelijk snel aan het rollen zal zijn gegaan - pas op 24 april van dit jaar een beslissing.

Zij beslissen onder meer dat er een soort uitdoofscenario is tot en met de activiteiten geboekt vóór de grote vakantie. Vanaf 1 september zou men een nieuwe regeling invoeren. Vanaf 1 september zouden er geen grote activiteiten met meer dan 99 personen kunnen plaatsvinden in de tentoonstellingsruimte. Tot aan die periode is er een soort gedoogperiode.

Ik was toch wel een beetje verwonderd over deze beslissing. Ik denk dat de brandveiligheid een problematiek is die niet kalendergebonden is. De deputatie mag altijd de kalendermethode proberen. Ze kunnen dat onder meer doen door bijvoorbeeld een bordje uit te hangen "verboden te branden vóór 1 september", maar ik vermoed dat het weinig zal opleveren.

Ofwel levert een activiteit een gevaar op voor de brandveiligheid en dan moet men gewoon ingrijpen, ofwel niet en dan kan men gerust ook na 1 september de activiteiten tolereren.

Ik wil er trouwens op wijzen dat sinds de deputatie in kennis werd gesteld van die beslissing het gaat over een tiental activiteiten waarvan men nu al weet dat men daar 100 tot 150 tot soms 200 personen zal ontvangen.

Ik zie trouwens dat de CD&V Oost-Vlaanderen op de lijst staat en in deze wil ik toch waken over de veiligheid en het heil van de CD&V Oost-Vlaanderen.

Mijn concrete vragen zijn dan ook:

1. wat is in feite de motivatie om die uitzondering te voorzien? Men kon perfect activiteiten organiseren in de inkomhal vanaf het ogenblik dat men in kennis was;
2. Waarom past men daar ineens de kalendermethode toe?
3. Welke maatregelen zullen effectief genomen worden opdat de brandveiligheid voor groepen groter dan 99 personen zal gegarandeerd worden?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het spreekt vanzelf dat wij ons richten naar de brandweervoorschriften.

Het is ook zo dat men via collega Hertog in de administratie inmiddels zoekt hoe we opnieuw minstens het oorspronkelijke aantal kunnen halen, mogelijk zelfs meer.

Van meetaf aan was er toestemming om daar 150 personen te hebben. Het overgrote aantal van de organisatoren die daar iets organiseren hebben geen 250 aanwezigen, ook niet voor de catering en de receptie. Zij werden correct verwittigd dat het 150 personen was.

Van zodra wij wisten dat er maar 99 personen binnen mochten, is dat gecommuniceerd naar de 27 organisaties die reeds geboekt hadden, want we willen correct zijn: wie een boeking had, hebben we niet afgeboekt, maar verwittigd dat er maar 99 personen in mogen.

Van de 27 organisaties waren er 10 die meer dan 100 mensen verwachtten. Die hebben we een alternatief aangeboden. We hebben gezegd: 99 personen in de kelder en voor de rest kunt u gebruik maken van het gelijkvloers of de belendende percelen bij het auditorium.

In de toekomst zullen wij aan de mensen zeggen – maar dat zal alleen gelden buiten de diensturen – dat als men aan meer dan 99 mensen catering wil geven, men gerust een paar staantafels in de inkom kan plaatsen.

Dat is eigenlijk de situatie.

Geresumeerd nog even, en dat is wel belangrijk:

- oorspronkelijk is dat gebouw goedgekeurd voor 150 personen. Wegens verstrengde reglementering is het nu 99 personen;
- we onderzoeken of we een alternatief kunnen bieden. De collega is daar naarstig mee bezig. Het is een prioritair dossier;
- wie reeds geboekt heeft, hebben we gewezen op het feit dat er maar 99 personen in mogen, maar hebben we een alternatief geboden door het gelijkvloers of de belendende percelen bij het auditorium aan te bieden.

Er is dus geen sprake dat we de mensen gaan laten verbranden. En bij de CD&V is er niemand verbrand. Ik was daar getuige van.
Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Gedeputeerde,
Bent u ervan op de hoogte dat wat u hier net komt te verklaren in tegenspraak is met een beslissing van de deputatie van 24 april? Ik citeer de beslissing. "Voor de reeds geboekte activiteiten tot eind juni 2008: deze mogen plaatsvinden, zoals aangevraagd, met andere woorden inclusief gebruik tentoonstellingsruimte voor koffiepauzes en recepties."
Wat ik hier kom te zeggen dus: dat activiteiten voor meer dan 99 personen daar zullen plaatsvinden.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

En ik herhaal, Mijnheer de Voorzitter, dat er aan die organisaties ondertussen is meegedeeld dat er maar 99 personen in de tentoonstellingsruimte mogen en dat zij voor de rest gebruik kunnen maken van het gelijkvloers.

PUNT 2

PERSONEEL – PROJECTEN: WIJZIGING PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 13 JUNI 2007: AANPASSING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING VOOR HET PROJECT "ICT-ONDERSTEUNING KLEINE GEMEENTEN"

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Binnen de beleidsvisie van de provincie, waarbij ze een helpende hand reikt aan de gemeenten voor projecten die het gemeentebudget overschrijden, kan Groen! een eind meegaan met deze ondersteuning. Blijkbaar is na het proefproject gebleken dat het 'levensvatbaar' is, het de provincie niets kost en de gemeente de kosten draagbaar vinden en willen blijven betalen.

We hebben echter wel vragen bij een gelijkaardig project, dat door het toenmalige Gemeentekrediet opgestart werd en nu ondersteund wordt door de opvolger nv Dexia.

De nv Cevi is een softwarehuis dat zich in hoofdzaak ten dienste stelt van de lokale besturen, dit vooral voor de automatisering van hun processen en diensten.
Cevi wil zich daarnaast richten op aanverwante dienstverlening in de openbare sector door producten en diensten te ontwikkelen volgens de nieuwste technologieën, vooral webgebaseerd.

Kunnen de gemeenten niet beter gebruik maken van de diensten van Cevi - meestal zijn ze aandeelhouder - en indien niet, wat is het nut van dergelijke samenwerkingsverbanden?
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik begrijp dat er over dit project geen discussie bestaat, integendeel. Ik dacht eerder dat men het een goed project vindt.

Wat Cevi betreft maakt u een denkfout, Collega.
De gemeenten zijn geen lid van de nv Cevi. De gemeenten zijn lid van de vzw Cevi.

DEBATTEN

De vzw Cevi heeft door een aantal operaties, onder meer door de verkoop van aandelen, wat kapitaal gegenereerd. Ze probeert dat op een serieuze manier te beleggen en te beheren, een beetje naar de vorm van het Pensioenfonds Oost-Vlaanderen. De middelen die men genereert, stelt men ter beschikking aan de aangeslotenen om daar twee dingen mee te doen: ofwel een korting geven op de aankoop van hardware en diensten, ofwel participeren in studieprojecten. En dat wordt betaald door de vzw Cevi. Dat is het systeem van werken. De vzw Cevi organiseert geen samenwerkingsverband zoals dit. Dank u.

Stemming

PUNT 3

PERSONEEL – STATUTEN EN REGLEMENTEN: WIJZIGING PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 12 SEPTEMBER 2007: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN DE FUNCTIEBESCHRIJVING "COÖRDINATOR INTEGRALE KWALITEITSZORG"

Stemming

PUNT 4

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De initiële aanleiding van mijn tussenkomst is in feite een schriftelijke vraag die ik op 28 februari had ingediend in verband met de stand van zaken van het patrimonium. Ik had daarbij enkele gegevens opgevraagd in verband met de oorspronkelijke aanschafwaarde van leegstaande gebouwen, waarom die toen werden aangekocht, wat de concrete invulling was die men aan de gebouwen wou geven, gekoppeld aan de mogelijke taks op leegstand die daarmee gepaard gaat, en welke de plannen waren.

Hetzelfde heb ik gedaan voor gebouwen die op dit moment worden verhuurd aan derden.

Het lijkt mij logisch dat er daarvoor geen taks of leegstand wordt betaald, maar ook daar stelt zich die problematiek: waarom werden die oorspronkelijk aangekocht? Wat was daarvan de kostprijs? Wat zijn de plannen?

En tot slot hetzelfde voor een aantal gronden, die vaak soms om niet altijd even duidelijke reden werden aangekocht, mogelijks de taks op onbebouwde percelen en de mogelijke plannen.

De deputatie heeft in al haar wijsheid op 6 maart gesteld dat mijn vraag niet voldeed aan het huishoudelijke reglement en ik citeer: "Aangezien het hier vragen betreft die uitsluitend strekken tot het verkrijgen van statistische gegevens en administratieve inlichtingen zijn die allerminst beperkt tot wat strikt nodig is."

In ieder geval werd mijn vraag aldus onontvankelijk verklaard.

Ik ben een beetje verwonderd dat men een schriftelijke vraag in deze afdoet en dat ik mij moet wenden tot een interpellatie om op zijn minst aan enkele gegevens en een standpuntbepaling te komen. De gegevens die ik opvraag moeten volgens mij voorhanden zijn. En mochten deze niet voorhanden zijn, is er hier toch duidelijk sprake van een slecht beheer, om het woord wanbeheer niet te moeten gebruiken. In sommige dossiers is hier toch duidelijk sprake van wanbeheer.

Ik heb mij eens de moeite getroost om er het lijstje van gebouwen en gronden van de provincie Oost-Vlaanderen op na te slaan en de provincie Oost-Vlaanderen heeft zich de voorbije 50 jaar toch echt opgeworpen als een makelaar, soms als speculant, soms als groot immobiliënkantoor. Gedeputeerde Vercamer heeft daarstraks nog gezegd dat wij zeer zorgzaam moeten omgaan met het belastinggeld en het moeten koesteren, maar toch heb ik de indruk dat het in sommige dossiers niet het geval is.

Ik verwijs naar:

- het recente dossier van de Bank van de Arbeid waar de provincie nog steeds talmt met de invulling ervan;
- het dossier van de panden aan de Gouvernmentstraat, hoek Borreputsteeg. Vandaar mijn kort bezoek deze ochtend aan de Borreputsteeg.

Ik heb nog even vanop de derde verdieping gekeken naar het dak met gaten en de gebroken koepel langswaar de duiven – en de duiven staan op de foto's – zich toegang verschaffen tot het huis. Het volstaat niet dat men aan de voorkant panelen hangt en de ramen dichtmaakt. Façadepolitiek volstaat niet. Men moet die gebouwen beschermen tegen verdere aftakeling. Ook aan de achterzijde, Dames en Heren van de deputatie, mogen de ramen het liefst dichtgespijkerd worden. Het zijn niet alleen de krakers langs de voorzijde die moeten tegengehouden worden. Ook de duiven en het ander ongedierte mogen langs de achterzijde niet binnen kunnen glippen;

- mijn interpellatie rond het molenpatrimonium.

We hebben vorige week een bezoek gebracht aan de Zwalmolen. Ook dat dossier blijft aanslepen. Men moest al sinds eind 2007 gestart zijn met de werken. Wij vernemen dat er nog niets is uitgevoerd van de nochtans besliste werken en dat de oorspronkelijke opening of volledige oplevering van de Zwalmolen begin 2009 wellicht met vele maanden zal verlaat worden;

- naar het dossier Caermersklooster.

Ook dat – en men wijst altijd met de vinger naar de hogere overheid die stokken in de wielen steekt, die niet genoeg geld lost – sleept toch al tientallen jaren aan, daar waar men oorspronkelijk het plan had om er de cultuurdiensten van de provincie in te vestigen. Ook daarin is men met de brede vinger in de soep gaan roeren en was er voor elk wat wils. Iedereen kon blijkbaar iets kiezen;

- het dossier Thuysbaert in Lokeren.

Blijkbaar is men recent tot een afspraak gekomen met de stad Lokeren in verband met een kantoor in de Durmelaan. Wanneer wij verwijzen naar dat dossier is men nog altijd niet tot een beslissing gekomen.

Ik stel ook vast dat wat betreft het talrijke patrimonium – en misschien gaan we er straks nog iets aan toevoegen – de provincie de grote slokop blijft zijn, zonder dat er enige visie is, zonder dat er concreet cijfermateriaal is. Want dat was de basis voor mijn schriftelijke vraag: weten wat de visie is, wat de kostprijs is.

In verband met mijn interpellatie over de Borreputsteeg heb ik al gezegd dat wij tot 2007, 70 000 EUR aan leegstandtaks hebben betaald.

Wellicht zullen wij dit jaar – en de foto's spreken boekdelen – nog eens 35 000 EUR leegstandtaks betalen. En volgend jaar, als het een beetje meezit, met een beetje geluk, Mijnheer de Gedeputeerde, mag u nog eens 44 000 EUR van die zuurverdiende belastingcenten aan de federale overheid geven.

Toeval wil dat wellicht alle belastingbetalers deze week hun belastingbrief van de provincie in de bus hebben gekregen. Ik denk dat de provincie zich in deze toch zou mogen schamen over wat ze uiteindelijk doet met die belastinggelden.

Collega's, ik rond af met te peilen naar de visie van de provincie Oost-Vlaanderen omtrent de invulling van haar patrimonium, naar het prijskaartje van die gronden en panden die al dan niet worden gebruikt.

Er zijn ook al plannen. Plannenmakers lopen er in de politiek en ook in de provincie talrijk rond. Elke gedeputeerde moet toch wel een paar plannen hebben gedurende zijn legislatuur. Maar brengen die ook op? Worden die gerealiseerd?

Hier heb ik grote vraagtekens bij.

Er is bijvoorbeeld het plan om de diensten van de provincie Oost-Vlaanderen te verhuizen naar mogelijke gebouwen aan het Sint-Pietersstation. Hoever staat het daarmee? Hoe concreet is dat? Welk prijskaartje hangt er in feite aan al die ballonnetjes die de deputatie passeren?

Graag daarop toch duidelijke antwoorden.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het onderwerp is al enkele keren ter sprake gekomen en ik denk dat de huidige deputatie ook van in het begin duidelijk heeft gezegd dat er een optimalisatie moet komen niet alleen van ons patrimonium, maar ook van het personeelsbestand en hoeveel patrimonium we daarvoor nodig hebben.

Ik denk dat men een onderscheid moet maken tussen enerzijds het administratief patrimonium en anderzijds het culturele patrimonium en dergelijke.

Wat het laatste betreft zijn er toch al een aantal stappen genomen.

U verwees naar het Caermersklooster. De investeringen die daar nu in gebeuren en het renovatiedossier dat nu is opgestart, zijn toch niet min.

U verwees ook naar het huis Thuysbaert waar nog steeds geen beslissing in genomen is. Wij staan daar niet alleen in. Ik herhaal nogmaals dat wij een aanbod naar de stad Lokeren hebben gedaan om tot een ruil over te gaan tussen het oude politiekantoor van Lokeren en het huis Thuysbaert. De stad Lokeren probeert nog altijd tot een andere oplossing te komen. Dat is hun goed recht. Maar u kan niet zeggen dat we daar nog geen inspanningen hebben gedaan.

Wat betreft de woningen in de abdijschool in Dendermonde, daar zijn de verkoopdossiers voor klaar en wat betreft een aantal woningen in de omgeving van onze school in Zottegem, die worden verhuurd of daar worden verkoopdossiers voor voorbereid.

Dus er zijn wel degelijk al stappen genomen.

Wat betreft het administratieve patrimonium in het Gentse wordt er gekeken naar wat wij nodig hebben en hoeveel personeelsleden wij optimaal nodig hebben.

U verwees daarstraks ook naar balies die niet bezet zijn.

Het wordt moeilijker om alle balies te bezetten als men op zeven, acht verschillende locaties zit. Niet alleen is het duur, maar het is ook niet altijd gemakkelijk om daar personeel voor te voorzien. Als men dat zou kunnen centraliseren, wordt het veel gemakkelijker om ook op latere uren van de dag balies te bemannen. Dat wordt momenteel onderzocht.

Betekent dat dat er hoogst waarschijnlijk een aantal gebouwen op overtal zullen zijn? Waarschijnlijk wel. Er zijn ook al een aantal stappen genomen om de gebouwen die nu leeg staan te beschermen. De Borreputsteeg – en dat geef ik grif toe – is niet het meest leuke voorbeeld. Dat gebouw staat er heel slecht bij. Voor de Gouvernamentstraat zijn er wel al maatregelen genomen om het te kunnen gebruiken als stockageruimte. Wij gaan ook gesprekken aan met andere overheden, onder andere de Gentse overheid, de Vlaamse en de federale, die wat betreft hun gebouwenpatrimonium ook aan verschillende optimalisatieoperaties bezig zijn.

Ik denk dat elke optimalisatie sowieso tot een zekere centralisatie zal leiden. Dat zou binnen het PAC kunnen, waar eventueel nog ruimte kan gezocht worden. Maar dat zou eventueel ook op een andere locatie kunnen gebeuren, waarrond zich al enkele denkpistes ontwikkelen, maar waarover nog geen enkele beslissing genomen is.

En ik kan de collega geruststellen: als daar ooit een beslissing over genomen wordt, zal hij de tweede zijn die daarvan op de hoogte is. Ik denk dat het de collega's gedeputeerden zullen zijn die daar als eerste van op de hoogte zullen zijn en aan het ritme dat hij vragen stelt, zal hij waarschijnlijk de tweede zijn.

Kunnen we daar een timing op plakken?

Ik denk dat het niet verstandig is om daar nu al een cijfer en een timing op te plakken. Ik denk dat het een proces is dat stap voor stap moet gebeuren. Het is heel gemakkelijk om straffe verklaringen af te leggen dat we dat op vijf minuten zullen regelen om een jaar later nog altijd niet tot een resultaat gekomen te zijn.

Ik denk dat het verstandiger is om dat stapje voor stapje te doen.

Dus wat is onze deadline?

Onze deadline is 2012. Dan moet alles in orde zijn. Dat is de enige timing waar ik mij op dit ogenblik echt kan aan verbinden.

Welke visie ontwikkelt zich omtrent het patrimoniaal beleid?

Zowel qua ruimte-efficiëntie, maar ook qua energie-efficiëntie – en we hebben daar vorig jaar al een eerste keer extra middelen voor uitgetrokken - zullen we een extra inspanning leveren om naar de volgende begrotingsronde daar extra middelen voor uit te trekken zodanig dat er ook rond energie-efficiëntie meer maatregelen kunnen genomen worden.

Maar, zoals gezegd, de oefening is bezig. Ik ga geen deadline kleven wanneer wij met een definitieve visie naar buiten zullen komen, ook niet wanneer die volledig zal afgerond zijn. Maar ik verheer u niet dat wij met een overtal aan gebouwen zullen zitten waarvoor, in overleg met verschillende partners, waaronder Gent, de Vlaamse overheid en de federale overheid, zal gekeken worden wat daar het best mee kan gebeuren.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Gedeputeerde,

Bij één van de vorige raden zei u dat het patrimonium van de provincie groter is dan haar stok lang. Die korte stok is niet ontstaan op het moment dat u gedeputeerde werd. De problematiek van de gebouwen is niet nieuw sinds uw aantreden. We hebben het geluk van de twee verstandigste gedeputeerden uit de vorige legislatuur opnieuw in de rit mee te kunnen nemen, maar in deze draagt de voltallige deputatie de verantwoordelijkheid.

Men kan niet zeggen: op 1 december 2006 zijn we aan een nieuwe bladzijde begonnen en wij wisten niets, wij konden niets, alles was nieuw.

Ik kan mij moeilijk voorstellen dat u in de eerste weken als verantwoordelijke van patrimonium een kast opendeed en dat er verschillende lijken uitvielen – en ik hoop dat die niet van uw voorganger zijn - waarmee ik er wil op wijzen dat de problematiek al lang, zeer lang en veel te lang aansleept.

Aan de ene kant is er de mantra van budgettaire soberheid. De provincie moet besparen, dus overal gaan beknijsen bij allerhande kleine culturele organisaties met de boodschap van dat we het wat soberder aan moeten doen, dat het wat moeilijk gaat en een aantal contracten niet meer kunnen verlengen.

Aan de andere kant gaat u langs openstaande ramen letterlijk het zuurverdiende belastinggeld naar buiten gooien. Ik verwijs daarvoor bijvoorbeeld naar de Borreputsteeg, waar wij dit jaar opnieuw kijken naar 35 000 EUR taks op leegstand. En er zullen ook nog andere dossiers zijn waarvoor dergelijke taks op gronden of op leegstaande gebouwen moet betaald worden.

Soms komt u er het gemakkelijkst van af door daar een organisatie in te steken, want men moet ze dan geen subsidies geven. Maar dat is dan niet echt heus ten overstaan van andere organisaties die niet langs kunnen komen, die niet in een gebouw kunnen gehuisvest worden.

Daar ontbreekt nog altijd een visie op.

U hebt al een paar keer verwezen naar een masterplan dat er zal komen.

Wanneer gaat dat er komen? Wat is de stand van zaken?

Dat hoor ik niet.

U geeft u zelf tijd tot 2012, misschien niet voor dat masterplan, maar voor concrete realisaties inzake patrimonium. Aan het tempo dat het geld hier naar buiten vliegt, hoop ik dat het niet 2012 zal zijn vooraleer er concrete beslissingen worden genomen.

U goochelt met een aantal termen zoals optimalisatie, reorganisatie, centralisatie. Ik denk dat wij er alle belang bij hebben dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt waar we naartoe willen, wat de stand van zaken is en dat u daar op een jaar tijd tot een zeer duidelijke beslissing kan komen.

Dat een gebouw niet binnen het jaar gerenoveerd is of verkocht is, maar zoals men nu blijft talmen. Men heeft in het verleden een enorm patrimonium opgekocht aan gebouwen en gronden en pas nu is er ineens een probleem.

Dat vind ik bijzonder onheus, zeker voor een deputatie die toch twee oude rotten in haar rangen telt.

Ik betreur het dan ook dat men op die manier omspringt met belastinggeld.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter.

De deadline 2012 was niet voor de ontwikkeling van een visie, maar voor het afronden van het volledige proces. Dat betekent niet dat ik hier morgen met de totaalvisie onmiddellijk voor de dag zal komen.

Ik huldig in deze nogal het standpunt van oud-politicus en amateurvisser Joop den Uyl die, toen men hem vroeg hoe hij toch altijd tot resultaten kwam, antwoordde dat hij aan politiek deed zoals hij viste: zachtjes aan, dan breekt het lijntje niet.

Ik denk dat het een goede aanpak is.

Dank u.

PUNT 5

WAALSE KROOK GENT: GOEDKEURING VAN DE PRINCIPEOVEREENKOMST "ONTWIKKELINGSPROJECT SITE WAALSE KROOK"

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Aan de raad wordt gevraagd om een overeenkomst post factum goed te keuren. We moeten een principsovereenkomst goedkeuren voor een ontwikkelingsproject dat gisteren in de raadzaal van het stadhuis reeds ondertekend werd door gedeputeerde Dauwe en de provinciegriffier.

Overigens, in het verslag dat gisteren is uitgezonden op de door ons medegesubsidieerde regionale zender AVS is er met geen woord gerept over de provincie. God en klein Pierke werden vermeld als medesponsors, maar de provincie is blijkbaar aan de aandacht ontsnapt.

Ik denk dat het een staaltje van anticiperende journalistiek is. Blijkbaar weet men op AVS nu reeds dat de provincie zal afhaken na deze voorbereidende fase.

Groen! betreurt de handelswijze die hier gehanteerd werd. Weliswaar met een opschortende voorwaarde moeten we vandaag een overeenkomst goedkeuren die reeds gisteren bekrachtigd werd.

Als dit de werkwijze wordt die de deputatie in de toekomst zal hanteren, staan ons leuke verrassingen te wachten.

Deze methode kan echt pas gebruikt worden in noodgevallen. Echter hier is er geen sprake van hoogdringendheid. De vraag, die gericht werd aan de verschillende organisaties, onder andere de stad Gent, werd verzonden op 10 april, ondertekend door oud-burgemeester Frank Beke en door Stefaan De Ruyck. 10 april, dus ruim op tijd om de overeenkomst, eventueel bij hoogdringendheid, te agenderen op de raad van 16 of de bijkomende zitting van 17 april.

Voor ons is het duidelijk dat deze deputatie niet mee wil stappen in dit project.

Een nobele en te verdedigen visie, maar minder nobel is dat men naar de partners toe van in het begin onduidelijk is geweest. Door het soortgelijk gewicht van de delegatie - de gedeputeerden Vercamer, De Buck en Dauwe en de heer Lootens, voorzitter van deze raad - heeft men binnen de vzw gedacht dat deze personen mee het project konden dragen en verdedigen.

Nooit is er, ook na vragen van ons in deze raad, enige duidelijkheid gegeven over de visie die het provinciebestuur heeft over deze medewerking.

Het is duidelijk dat deze raad niet zal meestappen in dit project. Wij hadden liever gehad dat die visie van in het begin ook aan de partners medegedeeld was.

Groen! zal ten gronde zijn visie over dit project en de medewerking van de provincie kenbaar maken tijdens hopelijk één of andere commissie, liefst zo vlug mogelijk.

Nu zien we eigenlijk maar één reden om mee te werken.

Na de kaalslag die het Zuid in de jaren 1992-1995 omtoverde tot een steenwoestijn met als summum het Ceaucescou-gebouw dat ook het PAC genoemd wordt, heeft de provincie een historische taak. Zij moet ervoor zorgen dat zij bij gelijk welk nieuw project aan de Waalse Krook - waar er nu een vrij levendige horecabedrijvigheid, sportbeleving, verenigingsleven en bewoning is - aandacht zal besteden aan de zaken die nu prominent aanwezig zijn.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het dossier van de Waalse Krook is al zo oud dat het de vorige legislatuur overstijgt. Ik denk dat eind de jaren '90 het project hier aan bod kwam in deze raad.

Het dossier heeft ondertussen vele gedaanten aangenomen, vele voor- en tegenstanders gekend, de één wat flamboyanter dan de ander. Gerard Mortier om hem niet te noemen. Maar ik denk dat wij in deze de bezorgdheid van de stad Gent kunnen delen, namelijk dat er een invulling moet komen van de locatie.

Ik denk dat in deze de stad Gent haar verantwoordelijkheid moet opnemen. Het is logisch dat wanneer de Gentse stadsbibliotheek uit haar voegen barst dat er terzake een beslissing moet genomen worden en dat er ook een prijskaartje mag aanhangen dat geld kost. Ik verwijs naar andere bibliotheken, bijvoorbeeld naar de bibliotheek van Amsterdam of zelfs die van Dendermonde. Dat aanvaard ik allemaal.

Waar ik meer problemen mee heb is met het wagentje van de provincie Oost-Vlaanderen dat men er wenst aan te haken.

De provincie verdedigt met vuur: "Het zal niet zo maar zijn. We gaan ons niet laten ringeloren. Het zal niet zijn voor een bordje aan de façade."

Maar wanneer we dan een beetje krabben achter dat bordje, achter die façade, stel ik vast dat ik qua inhoud die de provincie eraan geeft toch van een kale reis terugkom.

Ik lees in het verslag aan de raad: "Het provinciebestuur wil dit project voorwaardelijk ondersteunen omdat een onderzoekcentrum voor informatie- en communicatietechnologie en nieuwe media mogelijk past in haar eigen innovatie- en streekontwikkelingsbeleid."

Ik ben even gaan grasduinen in de beleidsnota van deze frisse deputatie en inzake de beleidsvisie omtrent haar eigen innovatie- en streekontwikkelingsbeleid op het vlak van informatie- en communicatietechnologie kom ik toch van een zeer kale reis terug.

Ik denk toch dat de deputatie zich – en het zal niet de gedeputeerde van Cultuur geweest zijn – in het haar heeft zitten krabben van: hoe kunnen we daar op een zinvolle manier inhoud aan geven? Hoe kunnen wij verantwoorden dat de provincie daar opnieuw middelen in investeert?

Ik denk dat de provincie zich anno 2008 - na al die jaren, want het project zal zeker niet vóór 2009 zijn afgerond. Het loopt bijna 10 jaar – zeker niet moet schamen mocht zij gewoon zeggen: "Allemaal goed en wel. Het is een mooi project, maar onze stok is zo lang niet." Dit om gedeputeerde Hertog te citeren. Ik denk dat de provincie Oost-Vlaanderen op dit moment andere prioriteiten, andere noden heeft, dan haar wagentje, willens nillens, aan die Waalse Krook te hangen.

De deputatie schermt natuurlijk met het argument dat ze er expliciet hebben laten inzetten dat het 'voorwaardelijk' is, dat ze enkel voor een schamele 29 000 EUR het onderzoek naar de opportuniteit financieren en dat ze daarna pas gaan beslissen.

Collega's, op basis van de stukken die de deputatie zelf levert en op basis van de informatie die wij krijgen, kan ik niet afleiden dat het noodzakelijk is dat de provincie daarin participeert, dat het enige meerwaarde heeft voor de provincie Oost-Vlaanderen.

We spreken hier uiteindelijk over zes partners. Dus die vijf partners zullen dat even goed, even succesvol doen zonder dat de provincie zich daar per se opnieuw met die zuurverdiende belastinggelden in engageert.

Het is ook niet de eerste keer. Ik heb het eens uitgerekend. Tot op heden heeft de provincie Oost-Vlaanderen al meer dan 77 000 EUR geïnvesteerd in dit project. Het gaat dan telkens over de financiering van dat projectsecretariaat. Met die 29 000 EUR erbij komen wij aan meer dan 100 000 EUR voor tot op heden nog altijd een lege doos. Want zelfs na die 29 000 EUR weten we nog niets. Meer dan 100 000 EUR voor een project waarvan we zelfs niet op papier kunnen lezen wat de meerwaarde zal zijn, wat de invulling zal zijn van de provincie Oost-Vlaanderen, waarover we zelfs niets terugvinden in de beleidsnota van de deputatie.

DEBATTEN

Dan heb ik toch grote vraagtekens over het engagement van de provincie Oost-Vlaanderen.

Men schermt hier zo zeer en men heeft op de commissie staan zwaaien met documenten van "we hebben het doorstreept, het is veranderd en we hebben nog een nieuwe versie gehad waarin overal duidelijk 'voorwaardelijk' staat".

In het belangrijkste document heeft men die 'voorwaardelijk' niet opgenomen. In de gehandtekende overeenkomst van gisteren, Mijnheer de Gedeputeerde, staat die 'voorwaardelijk' niet. Ik heb hier de overeenkomst zoals die in het dossier steekt. Daar valt ineens die 'voorwaardelijk' weg. Verba volant, scripta manet. Dit heeft u getekend en daar staat geen 'voorwaardelijk' in.

Dus hier is er overduidelijk het engagement van de provincie: we springen op te trein, ogen toe, hup, we weten niet naar waar, maar betalen zal de provincie Oost-Vlaanderen.

Men heeft ermee geschermd dat men er gaat op toezien en dat het duidelijk is dat het voorwaardelijk is.

Ik vind het ook niet echt geloofwaardig dat een groep mensen, die toevallig allemaal hier iets te betekenen hebben, ook zetelen in de vzw Waalse Krook. Het zijn openbare documenten, dus ik vertel hier niets geheim. Gedeputeerde Jozef Dauwe, gedeputeerde Marc De Buck, provincieraadsvoorzitter Marc Lootens en gedeputeerde Alexander Vercamer. En om iedereen, of toch bijna iedereen, iets te geven: ook Groen! heeft iets gekregen. Gewezen raadslid Patrick Gillis zetelt in de raad van bestuur als secretaris. Ik vermoed dat hij dat heel goed gaat doen. Ook dat is een publiek document. Maar het is duidelijk dat men alle partijen, behalve eentje, heeft willen lijmen.

Zijn wij nu zo zeer aan het azen op een postje? Zijn wij daarom tegen het project? Neen. Maar het toont wel al in welke richting men wil gaan. Er is zoiets als het cultuurpact inzake de verdeling binnen culturele organisaties. Blijkbaar is dat daar niet van tel en zijn het de grote heren die de postjes verdelen. Blijkbaar moet een partij die hier in deze raad – 19 raadsleden op 84 – niet min is daar niet bij betrokken worden. En zeggen van 'dat is onze beslissing niet, wij hebben dat niet beslist' als u alles uit handen geeft. U geeft zelfs de datum voor de ondertekening van dit contract uit handen. Wij moeten vandaag post factum deze overeenkomst goedkeuren.

Kon men niet één dag wachten? Kon men dat morgen niet tekenen? Was dat nu zo belangrijk? Heeft men niet een klein beetje eergevoel? Wat hebben die mensen daar in die vzw zitten doen?

Ik vraag het mij af.

Collega's, wat de overeenkomst zelf betreft heeft de collega van Groen! er al terecht op gewezen dat wanneer wij naar de media kijken – en ik heb hier het Belgabericht bij dat gisteren is verschenen of het artikel dat vandaag in Het Nieuwsblad staat – er over de rol van de provincie Oost-Vlaanderen niet wordt gesproken.

Ik zou het ook niet weten.

Als men aan mij vraagt wat de provincie daar gaat doen, zou ik bij God niet weten wat erover te vertellen, behalve dan dat we zeker niet tevreden zijn met enkel een plakkaatje aan de gevel.

Collega's, in deze is manifest aangetoond dat er geen enkele motivatie is waarom de provincie Oost-Vlaanderen zich moet engageren. Een mooi project, goed, ga maar, stad Gent, ga maar, universiteit, maar laat ons er buiten.

Wij hebben tot op heden al meer dan 77 000 EUR in die lege doos gefinancierd. Het is nu een keer aan de anderen.

Tot slot, Collega's, wil ik nog even verwijzen naar de kritiek die ik heb gegeven in de commissie zelf. Wij gaan hier een overeenkomst goedkeuren waarvan wij, hopelijk, achteraf overgaan naar een haalbaarheidsstudie. Als klap op de vuurpijl gaan we zelfs niet mogen beslissen aan wie het wordt toegewezen. Wij zijn eenzdesde van de partners, maar slechts één partner mag beslissen wie het dossier toegewezen krijgt.

Dat is toch wel zeer raar.

Is ons geld niet goed misschien? Staat daar geen naam op?

Blijkbaar was het enkel geld afgeven en voor de rest zwijgen. Daar komt het op neer.

En tot slot wil ik ook verwijzen naar mijn opmerking in de commissie.

Ook hier ontbreekt er enige timing inzake de realisatie van die studie. U zegt wel: "Als we het dossier krijgen, beslissen we binnen de twee maanden."

De papieren zijn hier al. Op basis van dit dossier kan ik mij niet inbeelden dat er nog enig zinvol woord zal aan toegevoegd worden.

Wij gaan dan ook deze overeenkomst niet goedkeuren.
Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor een uitleg over datgene waar nu vragen over gesteld worden, mag ik verwijzen naar de zeer uitgebreide toelichting die tijdens de vorige provincieraad werd gegeven en naar de toelichting die in de commissie tijdens mijn afwezigheid door de heer gedeputeerde Vercamer werd gegeven.

Er ligt hier voorlopig alleen een principsovereenkomst ter goedkeuring over de samenwerking tussen het gemeentebestuur en vijf andere partners – u kent ze allemaal: het Vlaams Gewest, de stad Gent, de Universiteit Gent, het Gents Stadsontwikkelingsbedrijf en het Instituut voor Breedbandtechnologie – om te zien of er opportuniteiten zijn om op de plaats die u zelf noemt, de zogenaamde Waalse Krook, het Circus van vroeger, een internationaal project uit te bouwen dat eigenlijk misschien dienstig kan zijn voor de stad Gent en voor de ontwikkeling van heel onze provincie.

Wat wij vandaag doen is de intentie ondertekenen om te kijken of wij binnen de krietlijnen van ons provinciebestuur opportuniteiten kunnen hebben om daar - zoals onze beleidssubsidies weergeven – in de toekomst iets te doen omdat, zoals u terecht gezegd hebt, de mogelijkheid bestaat dat dit een informatie- en communicatietechnologisch centrum wordt, een nieuwe vorm van mediaontwikkeling die mogelijk ook in de beleidssubsidies van onze provincie een plaats kan krijgen.

Dus wat wij doen is voorwaardelijk ondersteunen en onderzoeken of de mogelijkheden die dat project zal bieden, passen in onze beleidsopties.

Dus ik herhaal dat de intentie van de partners zich op dit moment enkel beperkt tot de eerste fase, namelijk tot het vaststellen van een haalbaarheidsstudie en een masterplan.

Dat zal binnen afzienbare tijd gebeuren, want er werd gisteren duidelijk gezegd dat de studie zal klaar zijn vóór november van dit jaar.

Dus op dit moment engageert onze provincie zich tot niets anders dan tot het positief meewerken aan het onderzoek binnen deze haalbaarheidsstudie. Dat is duidelijk gesteld in de deputatie en dat is duidelijk gesteld in de commissie, ook tijdens de vorige vergadering.

Na evaluatie van dit masterplan zal aan deze vergadering voorgelegd worden of we verder gaan. Dat is klaar en duidelijk.

Wat is de kost die we daarvoor moeten inschrijven?

Dat is het kleine budget van 29 000 EUR. Misschien zal dat opportuniteiten bieden naar de toekomst toe. Het is in elk geval de moeite waard om dat te onderzoeken want dat wordt, of we meewerken of niet, een belangrijk project voor onze provincie.

Ik moet u zeggen - en ik wil dat toch herhalen omdat u de namen daarjuist genoemd hebt - dat noch mijnheer De Buck noch mijnheer Vercamer noch ikzelf lid zijn van de raad van bestuur van deze vzw. We zitten niet in de raad van bestuur. Wij hebben aan de openingsvergadering ten persoonlijke titel deelgenomen. Iemand moet dat doen. Maar wij hebben daar geen enkele job, geen enkele betaalde functie. Dat wil ik duidelijk onderlijnen.

Dus deze haalbaarheidsstudie zal klaar zijn in november en zal uitvoerig in de commissie besproken worden. Daarna zal de commissie en nadien deze raad oordelen of het nuttig is of we daar al dan niet mee verder gaan.

Dat is alles.

Gisteren hebben we dat onder voorbehoud van akkoord van deze vergadering ondertekend.

Het is inderdaad zo dat het Algemeen Stadsbedrijf Gent dit project zal begeleiden en coachen.

In november zullen we zien of we daarmee verder doen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik stel vast dat ik geen antwoord heb gekregen op:

- mijn opmerking dat de overeenkomst gisteren getekend werd, men niet kon wachten tot de beslissing van de raad van vandaag en morgen zijn handtekening eronder kon plaatsen;
- mijn bemerking inzake de politiek gekleurde samenstelling, de mooie spreiding binnen de vzw;
- mijn vraag in verband met de toewijzing van de studie waarom de provincie daar niets over te zeggen heeft;
- mijn vraag inzake de timing van de realisatie van de studie;
- mijn opmerking in verband met de overeenkomst zelf. De overeenkomst die wel door de gemeenteraad van Gent in die vorm is goedgekeurd en waarin duidelijk het voorwaardelijke karakter in de overeenkomst die u heeft getekend niet werd opgenomen.

Het gaat over de overeenkomst die door de gemeenteraad van Gent werd goedgekeurd. In het document dat daar werd goedgekeurd, staat niet het woord 'voorwaardelijk'.

U schermt met het argument 'wij zitten niet in de raad van bestuur, wij zijn enkel maar stichtende leden'. Stichtende leden waarvan gezegd wordt in artikel 5: ieder natuurlijke persoon kan zich kandidaat stellen als lid onder de dubbele voorwaarde dat deze de doelstellingen, statuten en werkingscriteria van de vereniging onderschrijft.

Nu onderschrijft u die doelstellingen.

En wat zijn die doelstellingen?

De realisatie van de bibliotheek. Dus in deze moet u niet zeggen 'wij hebben er niets mee te maken'. U tekent, als stichtend lid, mee verantwoordelijk voor de realisatie van dit project.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter.

Eerst en vooral zitten wij daar ten persoonlijke titel in. Wij onderschrijven de doelstellingen. U ook. Iedereen. Maar wij hebben dat niet onderschreven voor de provincie.

Wat de opschortende voorwaarde betreft staat het duidelijk in het codicil dat geschreven is. Dat staat in de verslagen van de deputatie. Dat is duidelijk beschreven. Die brief is er als codicil bijgevoegd.

Het is juist omdat we die voorwaarden er hebben bijgevoegd dat het in de vorige raad niet kon komen. En inderdaad, het is een akkoord tussen zes partijen. En de Vlaamse regering en de stad Gent hadden een vergadering - wat Gent betreft een gemeenteraad - die vroeger was. Men kon het geheel niet verdagen. Wat betreft de samenstelling van die raad hebben wij daar geen enkele input in gehad. Het is eigenlijk puur toeval dat daar mensen van bepaalde kleurpartijen in zitten. Ik ken ze persoonlijk niet allemaal. In elk geval ken ik hun kleur niet. Dat is puur toeval.

Wat betreft uw vraag over de firma die het project in handen heeft, dus het AG Stadsontwikkelingsbedrijf. Dat bedrijf kon dat doen op basis van artikel 19 van het reglement van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. Dat was de meest gereede partij en die gaat dat onderzoeken. Maar ik herhaal nogmaals dat er niets is gebeurd. Alleen doen wij mee aan die studie. Dat is eigenlijk ook onze morele plicht. En dan zal u allemaal kunnen evalueren of dat nuttig is ja dan neen.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben eigenlijk wel blij met het antwoord van de gedeputeerde, dit in tegenstelling tot wat de collega's van de oppositiepartijen hebben gesteld en daardoor een beetje denigrerend, een beetje ridiculiserend ten aanzien van het project reageren, waarover wij ons vandaag niet hoeven uit te spreken.

Dat was toch duidelijk wat ik begrepen heb van de gedeputeerde.

We moeten toch eventjes nadenken en eventjes terugkijken in de geschiedenis. Wij zijn hier in de vorige legislatuur, ook in de commissie, uitvoerig gevat door wat toen als project geboren werd: vanuit een concertzaal, toen ruimer en toen ging het de mist in. Wij waren vanuit de provincie – we hadden nog geen toezegging gedaan – geïnteresseerd omdat wij dachten daar een meerwaarde te creëren.

Ik denk dat de piste van wij willen in voorwaardelijke omstandigheden mee denken in een studiegroep – en daar komt het eigenlijk op aan – positief is.

Waarom?

Hoe dan ook zal daar, op die site, een project tot stand komen. Ook de Vlaamse overheid heeft die toezegging gedaan. Minister Anciaux heeft, als hij zijn woord houdt, na het sluiten van het debat over de Waalse Krook, het vorige project, de toezegging gedaan dat er iets kan komen.

Ik denk dat het ook meer moet zijn en meer zal zijn dan een bibliotheek. En dat is juist wat het interessante is.

Dus ik zou zeggen, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, laat ons die studie afwachten.

Het is belangrijk om daar ook wat middelen beschikbaar te stellen. Het verplicht ons tot niets. Maar het geeft ons tenminste – en dit is belangrijk – het voordeel dat we nadien kunnen meepraten, dat we met gezag kunnen zeggen 'neen, het is dat niet wat wij als meerwaarde zien' of 'we zien daar geen meerwaarde in'. Wij kunnen het sturen in een bepaalde richting waardoor het project de provincie in zijn totaliteit ten goede kan komen.

Dus in tegenstelling tot de collega's zou ik zeggen: wij kunnen ons volmondig terugvinden in datgene dat de gedeputeerde heeft gezegd.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U zegt dat het toevallig is, per abuis, dat men het Vlaams Belang vergeten is.

Mijnheer de Gedeputeerde, u zit al lang genoeg in de politiek om te weten dat zeker in de politiek het toeval niet bestaat. Dus in deze is het een bewuste keuze. Ook in culturele zaken, ook in de Waalse Krook is er het cordon sanitair.

U zegt dat die voorwaarde duidelijk in de overeenkomst staat die gisteren werd getekend.

Mijnheer de Gedeputeerde, de overeenkomst is goedgekeurd door de gemeenteraad van 21 april. De deputatie heeft pas een beslissing genomen op 28 april. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat de gemeenteraad van Gent al op 21 april in kennis was van onze beslissing van 28 april.

Dus het stuk dat door de gemeenteraad van Gent is goedgekeurd, is ook het stuk dat gisteren werd ondertekend.

Ik denk niet dat ze speciaal een gemeenteraad hebben bijeengeroepen omwille van de provincie om daar nog een tekstwijziging door te voeren.

Dank u.

Stemming

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil ten overvloede nog eens zeggen dat wij die studie willen afwachten. Mijn onthouding is eigenlijk een waarschuwing dat we niet veel verwachten van die studie.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dat hebt u al drie keer gezegd in uw tussenkomst, Mijnheer Franck. Maar het is goed dat u het herhaalt. Bis repetita placet.

PUNT 6

PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS): IN HERZIENING STELLING (AANVULLING MET PROVINCIAAL BELEIDSKADER WINDTURBINES)

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Na het commissieoverleg in de provincieraad rond de inplanting van windturbines in de provincie Oost-Vlaanderen las ik in de pers een artikel met als titel "Een invasie van windturbines op komst". Ik weet dat er een sterke mentaliteitswijziging groeit naar de groene of alternatieve energiebronnen en dit om financiële, milieu-, maatschappelijke of andere redenen. Het grootste windmolenpark staat vandaag rond het Kluizendok in de Gentse haven. Maar ook op andere plaatsen in de haven staan enkele windmolens.

Men heeft een algemene regelgeving opgesteld betreffende de afstand en de hoogte van de windturbines in verhouding met de geluidshinder en de slagschaduw. Maar er is een groot verschil tussen de objectieve maten op papier en de realiteit. Vooral bij een niet al te harde wind en bij weinig omgevingsgeluid hoort men steeds een helikopterwiekeneffect. Dit ontstaat doordat de lucht door de wiek tegen de paal gedrukt wordt. Dit irriterende geluid is duidelijk hoorbaar vanaf de verplichte afstand van 250 meter.

Vanaf oktober tot en met april geeft een laagstaande zon op de ronddraaiende wieken schaduw in de leefruimtes van de woningen. Dit heb ik meerdere malen moeten vaststellen in de woonzone op meer dan 250 meter afstand van de 120 meter hoge windturbine. Daarnaast vermindert de waarde van de woning door de daling van de woon- en leefkwaliteit. En daarom doe ik een oproep aan het provinciebestuur om een ruimere afstand te hanteren dan de algemene aanvaardbare norm en dit bezwaar ook door te spelen naar de gewestelijke overheid.

Deze alternatieve energiebron zit in een te snelle golfbeweging voorwaarts met een sterk financieel en imago voordeel zodat de hinder van de omwonenden te gemakkelijk over het hoofd wordt gezien. Men heeft wel oog voor de vogelrichtlijngebieden, de vogeltrekroutes en de broed- en pleistergebieden bij het zoeken naar de juiste locatie van de windturbines, maar ik vind dat mensen toch minstens even belangrijk zijn. De juiste inplanting van de windturbines in het havengebied zijn ook een onderdeel in het streven naar een gezond evenwicht tussen wonen, werken en ontspannen. Ik dank u.

De heer Fiers

Collega's,

U zal van ons allicht niet anders verwachten dan dat wij positief staan tegenover dit initiatief. Misschien moeten wij toch ook een beetje de pluim op onze hoed steken want hier is al jarenlang op aangedrongen vanuit de groene fractie. Nu komt het er, en we zijn er blij om, maar het is weliswaar met veel vertraging. We hebben nu een kader, waarvoor onze dank, maar we hebben natuurlijk wel al veel tijd verloren. Veel van wat nu in het kader wordt aangehaald van maatregelen die we nog kunnen onderzoeken, hadden we al veel eerder kunnen onderzoeken. Dat is een beetje jammer, laat ons daar niet om treuren, laat ons vooruit kijken. We zijn positief, daarom heb ik ook een aantal oproepen of suggesties.

Ten eerste, laat ons zoveel mogelijk proactief werken. Op dit ogenblik wordt een kader geschapen, maar dat laat een beetje in het midden welke concrete initiatieven, behalve veel onderzoekswerk, de provincie zelf gaat nemen. Ik roep op om dat zeer concreet en snel in te vullen. Als men zelf geen initiatieven neemt wat windenergie betreft, kan men toch snel en ondubbelzinnig projecten die zich aandienen ondersteunen. Ik verwijs daar eventjes naar een ander dossier waar een gelijkaardige taak op de provincie rust, namelijk dat van het motorcrossdossier. Horresco referens overigens, want de provincie heeft daar uiteindelijk wat studiewerk gedaan en dan de hete aardappel terug doorgeschoven. Ik hoop dat het hier niet zo is, ik ga ervan uit dat het hier niet zo is en ik roep de gedeputeerden die daarmee bezig zijn op om dat zeker niet op die manier aan te pakken.

Ik heb nog een paar suggesties. Ik heb met interesse geluisterd naar de tussenkomst van collega Van Pée. Het is misschien niet oninteressant om een licht te gaan opsteken in Denemarken en Duitsland. Men heeft daar toch ook al wat ervaring mee en de koeien geven nog altijd melk en de mensen zijn er niet per se ongezonder op geworden. Misschien moet het planproces wat versoepeld worden zoals het ook daar gebeurd is zodat er op meer plaatsen en sneller werk gemaakt kan worden van deze energievormen die ons trouwens onafhankelijker maken van dure brandstof. Dit om maar één van de vele argumenten pro nog eventjes in de verf te zetten.

De provincie kan overigens heel snel zelf een initiatief nemen. Wij hebben al herhaaldelijk de suggestie gedaan. We hebben een provinciaal molenmuseum op een site die zich daar wellicht toe leent, misschien moet er daar wel een windmolen geplaatst worden. Dan kunnen we minstens een blijk van ons engagement duidelijk weergeven. En daarvoor verwijs ik naar collega Van Pée, die ook het belang van de sensibilisering van dit onderwerp aanhaalde, Dames en Heren. Ik stel mij in de eerste plaats de vraag of de provincie zelf met het eigen kader de middelen heeft om een grootschalige, en dat hopen we toch, sensibilisering hieromtrent mogelijk te maken want ze is in elk geval nodig. Er zijn zelden over meer dingen meer misverstanden en meer mistgordijnen verspreid dan over windenergie. Ik roep op om daar een gespecialiseerd bureau of mensen die daar zeer goed over gedocumenteerd zijn, en voldoende talrijk zijn, in te schakelen om dat vanuit dit gremium zoveel mogelijk onder de aandacht te brengen van de particulieren, de lokale besturen en de initiatiefnemers, want het moet nu toch maar eens duidelijk zijn dat windenergie echt niet de boeman is waarvoor sommigen het wel houden. Als u het alternatief bekijkt, kernenergie en steenkoolcentrales, is dat wellicht nog veel minder prettig. Ik weet niet of we lang moeten twijfelen over de mogelijkheid dat windenergie toch wel één van de meest te verdedigen vormen van energiewinning zou kunnen zijn.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Collega Fiers is een serieuze mens maar deze keer is hij minder serieus. Collega Van Pée heeft uitdrukkelijk de aandacht gevestigd op de schade die concrete mensen hebben in een concrete situatie in de havenzone als gevolg van de plaatsing van windturbines. Ik herinner u dat collega De Roo de vorige zitting over een zelfde situatie heeft gesproken in Eeklo. Het fenomeen dat particulieren schade en dagdagelijkse hinder hebben gedurende vele maanden van het jaar is reëel. Met andere woorden is het enige dat de collega's zeggen, dat als die windturbines er zouden komen, men bij de opmaak van dat plan aandacht moet hebben voor de buurt en de omgeving want de omwonenden kunnen eventuele schade hebben als gevolg van die windturbines. Dat is geen verzet tegenover het principe, dat is alleen een oproep om inderdaad rekening te houden met concrete mensen in concrete situaties. En dus vind ik het nogal flauw van de collega dat hij dat weg ... Toch wel, Voorzitter, ga eens kijken in Denemarken, misschien zijn ze daar slimmer geweest dan hier in Vlaanderen, waar men inderdaad fouten gemaakt heeft. Onze oproep is duidelijk. Men mag bij het opmaken van het totaalplan niet in dezelfde fouten vervallen maar men moet die voorkomen, dat is alles wat we vragen.

DEBATTEN

De heer Joris

Voor één keer – ik ga er geen gewoonte van maken – heb ik de neiging van het groene standpunt een beetje te volgen. Mijnheer Van Pée en fractieleider Liebaut hebben ongetwijfeld gelijk, windmolens leveren een nadeel op. Er is een reële geluidshinder en er is een reële schaduwhinder. Als ik mocht kiezen tussen een huis dat niet binnen de geluidszone en de slagschaduw van een windmolen ligt of een huis dat er wel in ligt, en voor de rest zijn alle factoren gelijk, zou ik geen moment aarzelen. We moeten rekening houden met de schade die omwonenden lijden. Ik denk echter dat dit niet helemaal de correcte vergelijking is.

Alle vormen van energieopwekking, hoe ecologisch verantwoord ook, hebben hun nadelen of schaduwzijden, letterlijk in dit geval dan. Je moet vergelijken wat de schade is veroorzaakt door windmolens, geluidshinder en schaduw, in vergelijking met de schade die wordt veroorzaakt door andere energiebronnen. De mens die vlakbij een windmolen woont heeft daar weinig boodschap aan, maar in het opstellen van een globaal beleid moet je wel op die manier denken. Je mag een goede alternatieve manier van energie opwekken niet vergelijken met niets. Je moet dat vergelijken met de schade veroorzaakt door andere energievormen, niet alleen voor de mensen vlak erbij, maar met de schade in globo, voor de hele gemeenschap. Daar hebben de groenen dit keer gelijk.

Ik denk dat praktisch alle andere vormen van energieopwekking meer problemen veroorzaken en erger zijn. Ik zou thuis ook kunnen zeuren over de prachtige rij mooie populieren die mijn buurman heeft laten groeien, want die nemen ook zon af en die werpen ook schaduw in mijn tuin, die nemen mijn zonlicht weg. Maar mij dunkt dat heel het dorp plezier heeft van dat zicht op die bomen en van dat groen en van de zuurstof. En dat weegt niet op tegen het beetje nadeel dat ik er van heb, dat ik niet heel de tijd de zon heb. De groenen zullen daar misschien een beetje over verongelijkt zijn, maar ik denk en vrees dat windenergie maar een aantal procenten van het probleem zal oplossen. Ik vrees dat we ons illusies maken als we denken dat we met windenergie een grote brok van het energievraagstuk zullen kunnen oplossen.

Het is heel mooi te vergelijken met Denemarken of Duitsland maar ik wil er op wijzen dat Vlaanderen een klein en heel dichtbevolkt landje is. Ik ben natuurlijk ook voor ruime afstandsnormen. Blijf 250 meter, 300 meter, 500 meter er vandaan, als het aan mij ligt zelfs 5 kilometer. In Duitsland hebben ze misschien zoveel plaats maar wij zitten hier helaas met 6 miljoen mensen op een klein kluitje grond. Let ook op dat je met goedbedoelde, fatsoenlijke en eerlijke normen uzelf niet zo muurvast zet in het dichtbevolkte Vlaanderen dat je op de duur nergens nog een windmolen kunt neerplanten. Heel vele reglementen en heel veel wetten zijn zo eerlijk en zo goed bedoeld en hebben alleen maar nobele intenties maar hebben onvoorziene zeer nadelige en zeer schadelijke nevenwerkingen waaraan men niet tijdig heeft gedacht. Ik denk dat in het energiedebat de windmolens het geringste van alle kwaden zijn.
Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik dank mijnheer Liebaut dat hij herhaalt wat ik op de commissie zei, maar ik wil eraan herinneren dat er momenteel toch heel wat gewestelijke RUP's lopende zijn, ook in onze provincie. Mijn bezorgdheid ging vooral naar de negatieve gevolgen voor de mensen die in de buurt van zo een windmolen wonen. Daarnaast stel ik ook vast dat men eigenlijk tot een soort van wildgroei van windmolens zal komen omdat er momenteel geen wettelijk kader is. Dat kan de bedoeling toch niet zijn. Het gaat niet meer over de milieuvriendelijkheid maar er zijn nogal wat mensen of investeerders die er brood en grote winsten in zien. Ik denk dat wij ons daartegen moeten wapenen, vooral tegen die wildgroei en de financiële kant die erachter zit. Ik denk dat de gezondheid van onze mensen toch ook nog altijd primeert, we moeten daar toch heel voorzichtig mee zijn.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We staan hier inderdaad voor een zeer interessant dossier. We hebben de gelegenheid gehad om het in de gezamenlijke commissie te bespreken en ook daar was er een zeer ruime belangstelling. Er zijn eigenlijk verschillende invalshoeken van waaruit men dit probleem zou kunnen bekijken. Er is hier al terecht gewezen op een algemene energieproblematiek die rijst. Er is ook gewezen op de milieuhinder die zou kunnen ontstaan. De milieuproblematiek en de vergunningsproblematiek die achteraf zal komen, helemaal aan het einde van het verhaal, is ook uiterst belangrijk. Maar ik zou toch graag gewoon situeren waarover het hier gaat.

We moeten eraan denken dat ons provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is gegaan op 24 maart 2004. In het richtinggevend gedeelte hebben we dan gesteld dat er inderdaad nood was aan een beleidskader voor de inplanting van windturbines. Men heeft daaraan gewerkt en wij staan hier nu voor een beleidskader. Wat is dat beleidskader? Dat is een beleidskader dat een aanvulling is bij ons provinciaal ruimtelijk structuurplan en dat ons eigenlijk moet helpen om op een verantwoorde manier ruimtelijke uitvoeringsplannen waarin inplanting van windturbines wordt voorzien, te laten opstellen of te beoordelen. Het is dus in die zin, Collega Van Pée, dat wij de problemen die u hebt geschetst, proberen te voorkomen. Maar we moeten er ook aan denken dat het kader dat we hier uittekenen niet alleen zal gebruikt worden bij de beoordeling van gemeentelijke RUP's of bij het opstellen van PRUP's (provinciale uitvoeringsplannen), maar dat het ook een document zal zijn dat gebruikt wordt in de sfeer van de vergunningen en van het vergunnen van die windturbines. Dat is het dubbele aspect waar ik op zou willen wijzen.

Ik weet dat er bij zo een complex dossier altijd een voor en een tegen is. Als men het goed vindt, dan zijn er vele vaders voor dat dossier en als men het slecht vindt is het een weeskind, maar ik denk dat we hier eigenlijk nog maar in de conceptuele fase staan. Eens dit kader er zal zijn en opgenomen is in het provinciaal ruimtelijk structuurplan zullen het collega Hertog en collega Dauwe zijn, respectievelijk voor energie en milieu, die er ook grotendeels mee zullen moeten werken als dusdanig. Wij staan hier voor een voorontwerp dat de geëigende kanalen en inspraakprocedures nog moet doorlopen, dus het is uiteraard normaal dat het document nog niet volmaakt is. Anderzijds is het hier geen finaliseren van een document, het is het initiëren van een document. Daarom vraag ik aan deze vergadering het document zoals het voorligt goed te keuren en akkoord te gaan met de herziening van het provinciaal ruimtelijk structuurplan. De discussie is hierbij niet afgesloten want ze zal ongetwijfeld zowel in de commissie als in de raad verder gezet worden en ze zal ook sectorieel, naarmate het van pas komt, zeker ter sprake komen.

Dank u.

De heer Van Pée

Dank u wel, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik moet zeggen dat ik juist op tijd ben, gezien het hier over een voorontwerp gaat. U zegt ook dat er verder nog vergaderingen zullen rond plaatsvinden. Ik ben bij de mensen ter plaatse gaan kijken en ik heb het op het werkveld gezien, dus ik wil zeker en vast meegeven dat er bij het inkleuren van de plaatsen van de windturbines rekening moet worden gehouden dat er op 250 meter absoluut geluidshinder en slagschaduw is. Meer wil ik niet zeggen, ik ben ook voor groene en alternatieve energie maar juist bij het bepalen van de locatie moet er opgelet worden.

Stemming

PUNT 7

ONDERWIJS: RAAMCONTRACT VOOR HET REINIGEN VAN DE RAMEN VAN DE PROVINCIALE ONDERWIJSINRICHTINGEN: UITSCHRIJVEN VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG MET BELGISCHE EN EUROPESE BEKENDMAKING EN GOEDKEURING BESTEK

Stemming

DEBATTEN

PUNT 8

ERFGOEDCENTRUM ENAME: AKTENEMING VAN HET BESLUIT VAN DE DEPUTATIE VAN 3 APRIL 2008 HOUDENDE TOEWIJZING VAN DE 8STE REEKS MEERWERKEN

De heer Franck

Het verhaal wordt eentonig en langzamerhand hilarisch: eens te meer wordt de raad gevraagd meerwerken goed te keuren, ditmaal voor de som van 238 920 EUR, dat is meer dan 10 miljoen Belgische frank. En er komen nog een aantal meerwerken aan.

Iedereen weet dat meerwerken dikwijls niet te vermijden zijn, maar in deze serie meerwerken en in de reeks die goedgekeurd is op de vorige raad, zijn er zeker zaken die objectief gezien niet als onvoorziene meerwerken kunnen gecatalogeerd worden. Wanneer het winddicht maken van een gebouw niet is opgenomen in de meetstaat of wanneer er fouten in de meetstaat zitten, is er sprake van wanbeheer. We blijven dan ook onze vraag herhalen om het volledige dossier te laten onderzoeken door een onafhankelijk bureau.

We vragen ons ook af of de eventuele financiële gevolgen niet verhaald moeten worden op het architectenbureau of de ontwerper, omdat zij voor sommige zaken duidelijk in de fout zijn gegaan.

Voor mij was het ook verhelderend dat de provincie een speciale techniek gebruikt voor bestekken. Men gaat er sowieso van uit dat er 10% meerwerken zijn per project. Wij dachten als eindeloze naïevelingen dat een bestek voor aanbestedingen juist is en dat meerwerken uitzondering zijn. Blijkbaar gelden hier andere principes en dan is het natuurlijk wel handig dat de aannemer weet heeft van deze 10%-regeling.

Om het verhaal te vervolledigen: met deze meerwerken erbij staat de teller voor de meerwerken voorlopig op 389 919,20 EUR. Daar het oorspronkelijk aanbestedingsbedrag 6 638 109,61 EUR bedroeg, weet de aannemer dat hij zonder probleem nog meerwerken mag factureren voor een bedrag van 273 891,61 EUR om aan de beloofde 10% of 663 810,96 EUR te komen, er is dus nog wel wat marge.

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Meerwerken, het begint een oud zeer te worden maar als ik in het dossier de verschillende meerwerken zie ... Men spreekt over 24 000 EUR meerwerken, 1 600 EUR, 500 en 600 EUR. Op voorstel apb 21 spreekt men hier over 172 223 EUR, dus als een lid van de Groen!-fractie zegt dat dit niet in de offerte zat, wat is hier eigenlijk de fout geweest? Is dat niet het studie bureau of was dat niet op voorhand afgesproken geweest? Kan ik daar meer informatie over krijgen?

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, ik kan alleen maar herhalen wat ik in de commissie gezegd heb. Men weet dat ik zelf altijd zeer nauw toezie op de meerwerken. Het verwondert mij trouwens dat men daar niet meer vragen over stelt, want meerwerken komen hier praktisch elke maand naar voor. In het overleg tussen de administratie en de deputatie wordt daar ook vaak op gewezen. Maar er is een verschil tussen een groot en een klein dossier. In een klein dossier zijn de meerwerken verhoudingsgewijs veel minder dan in een groot dossier.

Hij werkt daar met een ander soort meetstaten en dat is hier inderdaad het grote probleem. Die 172 000 EUR, er is een fout gebeurd, die wordt nu rechtgezet en wij kunnen er niet aan uit om dat te verrekenen. Ik heb op de commissie ook gezegd dat je er eigenlijk moet van uitgaan dat er altijd wat meerwerken zijn. Het tegendeel beweren zou liegen zijn, maar het is wel zo dat ontwerpers en onze eigen technische dienst tijdens de uitvoering en naar aanleiding van de werfverslagen en de werfvergaderingen heel goed moeten opletten.

Er komt een probleem bij, er is een zekere mijnheer Flamme, dat is een gekend jurist in dit land, die een dik boek geschreven heeft. Ik neem aan dat de aannemers later voor die jurist vele standbeelden zullen oprichten want die man heeft nu eenmaal rechtspraak en rechtsleer gecreëerd waar vooral de openbare besturen zwak staan. Als er een meerwerk is vraagt men daar nu meestal een extra vergoeding voor omdat het nu eenmaal een meerwerk is en het niet voorzien kon worden. Dat zijn rare redeneringen. Er is een verschil, wij weten ook dat sommige aannemers moeilijker zijn in meerwerken dan andere. En soms heb ik al eens in de beslotenheid van de deputatie gezegd dat ik het straf vind dat we een bepaalde opdracht aan een bepaalde aannemer moeten toewijzen omdat we weten dat we veel discussies over meerwerken zullen hebben. En toch moeten we toewijzen omdat hij voldoet aan de toewijzingscriteria. En meestal krijg ik achteraf gelijk want we hebben dan effectief veel miserie met die aannemer en we discussiëren grondig, wat aanleiding geeft tot werfvertraging en noem maar op.

Voor dit dossier, ik heb het bekeken want we hebben daar al wat vragen over gehad na de commissie. Ik heb ook de collega gesignaleerd wat de vragen waren. Ik denk dat we er niet van uit kunnen om die meerwerken goed te keuren. Het is ook zo dat wij, in tegenstelling tot sommige gemeenten, praktisch alle meerwerken voorleggen aan de provincieraad. U krijgt daar regelmatig een overzicht van. Als deputatie zijn wij vragende partij om dat kritisch mee te bekijken. Dan kunnen we nog des te meer strenge signalen geven aan onze administratie en ontwerpers om dat goed op te volgen, want het gaat om gemeenschapsgeld.

Akteneming

PUNT 9

INTERPELLATIE VAN ERIK WATERSCHOOT OVER HET VERVANGEN VAN DE KASSEIEN IN DE KERKSTRAAT TE VRASENE

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vrasene ligt aan het op- en afrittencomplex aan de expresweg Antwerpen – Knokke. Maar het verkeer dat afkomstig is van de expresweg en dat richting Sint-Niklaas moet, passeert langs een provinciale baan de dorpskern van Vrasene.

Sinds deze baan naar Sint-Niklaas – na heraanleg enige tijd geleden – terug open is voor het verkeer, is het zwaar vervoer op deze baan, en dus ook in de dorpskern van Vrasene, erg toegenomen. Vanaf de verkeerslichten in Vrasene richting Sint-Niklaas liggen er over een afstand van ongeveer 200 meter kasseien in het eerste deel van de Kerkstraat. Deze kasseien bezorgen de bewoners onnodig veel lawaaihinder, vooral door het vrachtvervoer.

De provincie voorziet dit jaar nog om alle provinciale wegen over te dragen.

Daarom heb ik volgende vragen:

- wanneer en aan welke overheid voorziet de provincie de overdracht van deze baan?
- Is het mogelijk om nog voor de overdracht de kasseien in de Kerkstraat te vervangen door asfalt of dergelijke?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Het klopt inderdaad dat deze weg begin de jaren '90 is heraangelegd en dat een stuk rond de kerk, ongeveer een 200 meter, in kassei werd aangelegd. Het gebeurde expliciet op vraag van de gemeente Beveren omdat dit een aangenamer en 'dorpsiger' uitzicht zou geven. Ik kan mij voorstellen dat dit tot iets meer geluidshinder aanleiding geeft. Ik bedoel dat alles behalve asfalt wel altijd iets meer geluidshinder geeft, kasseien dus ook. Ondertussen zal het zwaar verkeer, zoals overal, wel wat toegenomen zijn, maar onze diensten hebben over die geluidshinder nog geen enkele klacht ontvangen. Vandaar dat er dus ook nog nooit een dossier is opgestart. In het licht van de overdracht van de provinciewegen hebben wij, de deputatie, begin dit jaar geoordeeld dat er enkel nog werken zullen uitgevoerd worden waar reeds engagementen waren aangegaan of waar de veiligheid van de weggebruiker het echt vereist. Dit dossier valt daar niet onder en normaal gezien wordt deze weg dus overgedragen aan de gemeente Beveren, het is een lokale weg.

Met al het verkeer dat van en naar de haven over die weg passeert is het inderdaad de vraag of er eens niet met het Vlaams Gewest gesproken moet worden. We zouden moeten bekijken of deze lokale weg niet eerder een bovenlokale wegverbinding is geworden. Maar momenteel is dat een lokale weg die zal overgedragen worden aan de gemeente Beveren. En er zijn dus geen plannen om die kasseistrook van 200 meter, waar overigens geen klachten over zijn, te vervangen.

De heer voorzitter

Mijnheer Waterschoot, voldoet dat?

De heer Waterschoot

Ik heb nog een vraagje. Voorziet de provincie om nu nog een onderzoek te voeren naar die geluidshinder? Ben je niet van plan om dat in de toekomst te doen?

De heer gedeputeerde Hertog

Zoals gezegd, er waren enkel nog middelen voorzien voor werken waar engagementen tegenover stonden of waar veiligheidsrisico's bestonden voor de weggebruiker. Voor die enkele maanden dat het normaal gezien nog zal duren, zal er dus geen speciaal onderzoek meer opgestart worden.

De heer Maes

Ik moet de gedeputeerde toch gelijk geven. Ook op gemeentelijk vlak hebben wij geen enkele klacht ontvangen over die strook. Het is trouwens een vrij vlakke kasseistrook, want er is enorm veel verschil. Je hebt vrij vlakke kasseistroken die vrij goed bollen en die niet zoveel geluidsoverlast geven en je hebt veel oneffen stroken die veel meer geluidsoverlast produceren. Nogmaals, wij hebben op gemeentelijk vlak geen enkele klacht over die kasseistrook gekregen.

PUNT 10

ALGEMENE VERGADERINGEN INTERCOMMUNALES: LAND VAN WAAS (28 MEI 2008), VENECO (29 MEI 2008), DENDER DURME SCHELDE (DDS) (10 JUNI 2008), CREMATORIUMBEHEER (11 JUNI 2008), VERKO (17 JUNI 2008), SOLVA (23 JUNI 2008), IMEWO (23 JUNI 2008), BLIJDORP III (23 JUNI 2008), ILVA (23 JUNI 2008), INTERGEM (24 JUNI 2008)

- KENNISNEMING VERSLAGEN PROVINCIALE BESTUURDERS
- VASTSTELLING MANDATEN VERTEGENWOORDIGERS
- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

- *Kennisneming verslagen provinciale bestuurders*

De heer Veys

Ik zou heel graag kennisnemen van de verslagen van de provinciale bestuurders, maar hoe kan ik nu kennisnemen van iets dat er niet is, Mijnheer de Voorzitter? In de verschillende stukken die hier vandaag geagendeerd staan, staat het ook telkens in het verslag aan de raad om kennis te willen nemen. Zelfs bij het provincieraadsbesluit hoort het verslag uitgebracht door de provinciale bestuurder in de raad van bestuur. En zelfs in artikel 1 van het raadsbesluit staat: "na kennisneming van het verslag uitgebracht door de provinciale bestuurder in de raad van bestuur van de vereniging, verleent de provincieraad goedkeuring aan de voorgestelde beslissingen".

Collega's, wij kunnen hier geen goedkeuring verlenen aan de voorgestelde beslissingen bij ontstentenis van een verslag. Wij hebben daar nu al heel veel over gepraat in verschillende vergaderingen van het bureau. En in de recente eerste commissie zijn wij daar op teruggekomen, maar ofwel doet men hier aan cinema, en er mag wel een beetje polemieek of een artistiek element zijn in een provincieraad, maar men moet ons ook niet voor dommer nemen dan we zijn.

En waarop baseer ik mij? Dat zijn de reglementeringen, het decreet en de omzendbrief die zeer duidelijk zeggen dat er een verslag moet zijn waarvan we kennis kunnen nemen. Ik vraag niet dat hier nummertjes worden opgevoerd, dat mensen die teksten aflezen, maar dat er op zijn minst een tekst is die wij kunnen lezen en naslaan en die wij kunnen beschouwen als een verslag van de bestuurder, geen verslag van de intercommunale. Ik wens een verslag van de bestuurder over zijn politieke visie en over zijn politieke werking. Er worden nog wel teksten voor anderen geschreven. In het verleden werd dat soms zeer plichtsgetrouw door mensen gedaan, maar ineens was dat niet meer nodig.

Nu hebben wij hier precies een toneeltje dat wordt opgevoerd en iedereen zegt "ja wij nemen kennis van de verslagen van de bestuurders". Wees een beetje ernstig, men vindt dat maar normaal, het is al een paar maanden, zelfs jaren. De vorige legislatuur ben ik daarover tussengekomen, toen was het nog provincieraadsvoorzitter Piet Van Eeckhaut die zei dat we dat zeker gingen meenemen naar de volgende legislatuur. We zijn al aan het stappen, we zijn al meer dan een jaar ver en er is nog altijd geen beslissing ter zake. Ik kan dat maar betreuren en ik kan maar de hoop uitspreken dat er toch een formule uit de bus komt die wel beantwoordt aan het decreet en de omzendbrief en die daarenboven werkbaar is, want op die manier is dat duidelijk niet het geval.

De tweede bemerking die ik heb gaat over de intercommunale Blijdorp. Tot mijn verwondering wordt er zelfs in het provincieraadsbesluit geen kennis genomen, er zijn nochtans verschillende artikelen (artikel 1 tot 3). Blijkbaar is er geen verslag, daar is het misschien toch nog in overeenstemming met de realiteit. In dat van Blijdorp is er totaal geen sprake van het verslag. Dat is het enigste, het valt mij op dat dit daarin niet werd opgenomen. Maar ik dring toch aan dat men werk maakt van een effectieve verslaggeving zodat wij als oppositiepartij toch een stuk hebben waarop wij ons kunnen baseren om het werk van onze vele bestuurders te beoordelen. Omwille van politieke redenen en politieke afspraken zetelen wij als oppositiepartij niet in dergelijke intercommunales.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Franck

Collega Veys heeft er al naar verwezen, de meerderheid in deze provincieraad heeft doelbewust gekozen om de oppositie uit te sluiten van deelname aan de algemene vergaderingen van de intercommunales. Dit betekent dat een belangrijk deel van deze vergadering uitgesloten wordt en haar informatie op een andere manier moet vergaren. De eerste gedeputeerde merkte in de commissie terecht op dat teveel informatie verspreiden de beste methode is om weinig informatie te geven. Hij stelt dat het bestuur van de intercommunales de vertegenwoordigers van de gemeenten en provincies overstelpen met volledige boekdelen met informatie zodat de vertegenwoordigers die informatie, gezien de omvang, niet kunnen verwerken. Volgens de gedeputeerde krijgt de bundel in het beste geval een nieuw leven als kladpapier. Nu heb ik een aantal bundels doorgenomen en heb vastgesteld dat de meeste documenten duurzaamsgewijze 2-zijdig bedrukt zijn en dus niet als kladpapier gebruikt kunnen worden. Het is een impliciet bewijs dat ook de gedeputeerde waarschijnlijk niet alle documenten heeft doorgenomen.

Ik heb wel begrepen dat ten behoeve van de vertegenwoordigers van gemeenten en provincies een samenvatting of een compacte powerpointvoorstelling gegeven wordt. Dat is informatie die wij als uitgesloten oppositie niet kunnen krijgen. Vandaar vragen wij om er ofwel voor te zorgen dat de oppositie vertegenwoordigers krijg in de diverse intercommunales, wat ik als een retorische vraag bestempel, ofwel dat de oppositie de mogelijkheid krijgt agendapunten aan te brengen zodat de provinciale vertegenwoordigers bepaalde punten agenderen op de komende algemene vergadering.

Concreet hadden wij graag volgende punten op een aantal algemene vergaderingen geagendeerd gezien:

- De algemene vergadering van DDS en Ilva: de problematiek van asbestverwijdering door particulieren. Een aantal woningen die in de jaren '50 en '60 gebouwd werden, worden nu gesloopt of worden nu verbouwd. In 95 van deze gevallen werd bij de bouw van die woningen asbest gebruikt, asbest dat vrijkomt bij de sloop. Als de afbraak gebeurt door een erkende aannemer mag men aannemen dat de asbestverwijdering veilig gebeurt. In alle andere gevallen ...

De heer gedeputeerde Vercamer

Dit is niet meer ernstig!

De heer voorzitter

Mijnheer Franck, kom tot uw punt als je wilt. Wij zijn aan het kennismaken, kom tot uw punt.

De heer Franck

- Onze vraag is nu dat de intercommunales die werkzaam zijn op het grondgebied van onze provincie en waar we provinciale vertegenwoordigers hebben, een éénvormige oplossing zouden aanbieden aan de gemeentevennoten waarbij de asbestverwijdering veilig en uniform gebeurt, liefst met de volle medewerking van de intercommunales.
- Voor de intercommunale van het crematoriumbeheer Westlede: na de opening van het nieuwe crematorium in Sint-Niklaas wordt het volgende project de bouw van een crematorium in Aalst. De laatste maanden is er veel heisa geweest over de locatie van dit nieuwe project. De gouverneur, het stadsbestuur van Aalst en minister Dirk Van Mechelen hebben zich gemengd in dit dossier. Graag had Groen! dit punt effectief geagendeerd gezien op de algemene vergadering van 11 juli 2008 waarbij deze raad zich uitspreekt over de inplanting van dit nieuwe crematorium. Wordt er gekozen voor de Hoezekouter of kiest men voor Siesegemkouter? Het lijkt ons passend dat een vertegenwoordiger van de provincie de mening van deze raad overbrengt.

- Voor de algemene vergadering van Imewo op 23 juni 2008: de Vlaamse Regering heeft de Eliaheffing afgeschaft met ingang van 1 januari 2008. Toch blijven de netwerkbeheerders deze heffing aanrekenen aan de energieleveranciers die ze op hun beurt afwentelen op de consument, terwijl daar geen wettelijke basis meer voor is. Voor een gemiddeld verbruik van 3 500 kilowatt per jaar gaat het om bedragen van 15 tot 20 EUR per gezin. De energiewaakhond CREG zegt dat er geen juridische basis is om de Elia-taks te blijven doorrekenen aan verbruikers. De intercommunales overtreden dus de wet, schrijft De Tijd. De CREG kan zelf niet repressief optreden maar zal de minister van Economie vragen dat het gerecht of de economische inspectie wordt ingeschakeld. Onze vraag is nu dat, indien Imewo de Eliaheffing doorrekent aan klanten, dit op vraag van deze provincieraad verboden zou worden. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, Mijnheer de Voorzitter, ik ga eerst beginnen bij mijnheer Franck. Eigenlijk is het niet serieus wat hij doet. Hij stelt een aantal algemene politieke vragen die hem als groenen interesseren, en dat is zijn goed recht, maar er is nu éénmaal in heel de regeling in het DIS-decreet voorzien dat onder meer zijn partij, als ze al niet in de meerderheid zit in sommige gemeenten, via de oppositie in die intercommunales zitting kan hebben. Dat was een eerste punt.

Ten tweede zijn de vragen die hij stelt, over de CREG en andere, algemene politieke vragen. Die moet je in het parlement stellen. Je vormt daar samen met Ecolo een fractie. Je bent dus perfect in staat die vragen op het geëigende niveau te stellen. Je moet niet via een eenvoudig provinciaal mandataris, heel de regeling van de Eliaheffing en de CREG laten regelen. Dat staat niet en dat hoort niet.

Als het uw bedoeling is om wat vertraging in te bouwen en ervoor te zorgen dat er morgen zeker een provincieraad is, dan is dat een geslaagde poging. Want op elk van uw puntjes die je nu indient, en waarvan we geen tekst hebben, zullen we dus individueel moeten stemmen. Dus als het dat is, is hij geslaagd in zijn opzet. Hij heeft voorstellen gedaan om opdracht te geven aan onze vertegenwoordigers om dat op de agenda van de intercommunales te plaatsen. En dit kan strikt genomen, maar we hebben hier de afspraak dat we dat alleen doen in het kader van het provinciaal belang.

En nu kom ik terug naar collega Veys. Ik heb een poging gedaan om hem uit te leggen hoe het marcheert ingevolge de afspraak die in april 2004 gemaakt is in het bureau. En afspraken zijn voor mij afspraken. Ik behoor tot diegenen waar je geen contracten mee moet tekenen. Ik zeg niet vlug ja, maar als ik ja gezegd heb, dan is het zo. Ik ga ervan uit dat dit een algemene houding en attitude in de politiek is. Maar het is niet waar, het is geen algemene houding en het gaat er zelfs op achteruit. Ik word dat vandaag ook gewaar aan mijnheer Veys zijn houding.

Maar wat hebben we afgesproken in 2004? In 2004 werden wij geconfronteerd met een ingewikkelde regeling in het DIS-decreet. In het kader van de transparantie en de democratie heeft men de dingen vrij ingewikkeld gemaakt. Wij weten allemaal hoe zo'n regelingen tot stand komen. Men discussieert daarover, eerst politiek, in de meerderheid. Wat de Vlaamse overheid betreft gaat dat naar de interkabinettenwerkgroepen, daar komen wat dingen bij en gaan er wat af. Dat gaat dan naar de commissies, men geeft een formidabele opmerking, men zegt: "interessant", zonder veel na te denken, men schuift dat daarop en men heeft dan een gedrocht van een decreet waarvan iedereen vandaag zegt dat het dringend moet herzien worden.

En wat hebben wij in deze provincieraad gedaan? We hebben nagedacht over hoe we daar werkbaar mee kunnen omgaan. Want iedereen spreekt over administratieve vereenvoudiging, efficiëntieverhoging en effectiviteitsverbetering. We hebben geprobeerd om dat handig en goed te doen, zodat we toch aan de geest en de letter van het decreet tegemoet komen. Op 13 april 2004 was er al een eerste voorstel, maar het bureau heeft een tweede voorstel gemaakt en heeft een aantal krachtlijnen geformuleerd. En van die beslissing heeft de deputatie in de zitting van 22 april kennis genomen. Wij hebben niets gedaan, enkel kennis genomen van de beslissing van het bureau. En waarom moest de deputatie kennisnemen van die beslissing? Heel eenvoudig, rond al die dossiers moet de deputatie een verslag aan de provincieraad maken en een voorstel doen. Wij hebben dus kennisgenomen van de methode waarop we dat moesten doen, en wij houden ons daar rigoureuus aan.

DEBATTEN

Maar wat staat daar in? De voornaamste krachtlijnen, punt 2: kennisneming van het verslag van de bestuurders, en je weet heel goed waarover het gaat, Mijnheer Veys, ik heb u de coördinaten waarop je deze documentatie kunt vinden, doorgestuurd per mail. Daar staat: "kennisneming van het verslag van de bestuurders: principieel wordt vanaf nu verwezen naar het verslag namens de raad van bestuur aan de algemene vergadering". De raad van bestuur van die intercommunale aan de algemene vergadering. "Een bijkomend verslag wordt mondeling of schriftelijk enkel uitgebracht wanneer de bestuurder specifieke provinciale accenten wenst te leggen." Dus dat doen we nu toch, hier zitten overal de verslagen in van de raad van bestuur en de algemene vergadering. Er waren er 2 die niet in de dossiers zaten op het moment van de commissievergadering van vorige week dinsdag, Ilva en Solva. En ik heb me geëngageerd om, via onze administratie, ervoor te zorgen dat onmiddellijk na de raad van bestuur, die de agenda vaststelt van die algemene vergadering, de stukken in het dossier gevoegd zouden worden. En ze zitten er in. Onze administratie heeft correct gewerkt.

Ik kom op uw puntje Blijdorp terecht, en u hebt het dossier waarschijnlijk daarnet ingezien, want het lag bovenaan, ik heb niet lang moeten zoeken. Je hebt het mij dus gemakkelijk gemaakt, want je moet dat hier zelf halen als gedeputeerde. Ik heb dat dus gezocht en gevonden omdat het klaar lag door mijnheer Veys. Hij is zeer vriendelijk bedankt voor zijn dienstverlening.

Wat is nu uw probleem? Die agenda en de stukken zijn toch volledig? Het is natuurlijk wel een klein financieel verslag, ik geef dat toe, het is geen dik boek, maar het financieel verslag, de uitnodiging voor de rondleiding en de stukken zitten hier in. Ik denk dus dat Blijdorp correct gehandeld heeft. En wat kunnen we nu doen als we op uw voorstel om dat allemaal te bemoeilijken ingaan? Dan kunnen wij een papierslag organiseren.

En wat ik gezegd heb op de commissie, hebt u uit zijn context gerukt, Collega. Dat is eigenlijk niet correct. Ik ben dus beter dat ik in het vervolg niets meer tegen u zeg, dan kun je het zeker niet uit zijn context trekken. Ik heb inderdaad gezegd dat overinformatie de ergste vorm van desinformatie is, en ik meen dat ook. Als je pakken papier aan de mensen geeft, zeker aan vrijwilligers in een raad zoals deze, dan ben ik ervan overtuigd dat er dat geen 20% allemaal zal lezen, verre van het te verwerken en het te integreren. Voor de pedagogen en didactici in deze raad, dat is kennisniveau 3. Integratie, dat is moeilijk hoor, niet simpel te bereiken, dat kun je vooral doen aan de hand van oefeningen. Ik zie ze al oefenen. 20%, ik denk dat dit zelfs een hoge score is.

Dus ik blijf bij die vaststelling, ik blijf erbij dat men in 2004 in het bureau een goede regeling gemaakt heeft. De deputatie houdt zich daar consequent aan en als men een regeling wil herzien, moet men maar een voorstel indienen. Dat is de correcte manier van werken en we zullen dan wel zien hoe we daar mee omgaan. Haal je daar een meerderheid voor of haal je daar geen meerderheid voor? We zullen zien wat dat is en hoe we daar mee omgaan, maar zolang die regeling niet herzien is, zal ik aan deze deputatie blijven voorstellen om ons rigoureuus aan de afspraak, die we gemaakt hebben in april 2004, te houden. Alzo is tot nu toe geschied, ik denk dat we correct gehandeld hebben, en ik vind dat de opmerkingen die men nu maakt, onterecht zijn.

De heer voorzitter

Het gaat niet over een punt ter stemming, maar over een kennisneming. Ik ben het met veel eens, maar natuurlijk is mijnheer Franck niet bezig om morgen een vergadering te creëren. Dat is de vrijheid van het woord. Mijnheer Liebaut heeft het woord gevraagd en krijgt het.

De heer Liebaut

Voorzitter, zoals reeds eerder gezegd, zou het misschien nuttig zijn dat we die overeenkomst van 2004 eens in deze raad hernemen. Op die manier kunnen we duidelijkheid scheppen naar iedereen en daarbij ook iedereen voor zijn verantwoordelijkheid plaatsen. Ik pleit in elk geval voor het behoud van de oude regeling, niet met uitsluiting van de verantwoordelijkheid van de provinciale vertegenwoordigers in de verschillende intercommunales die, te allen tijde wanneer hij daartoe uitgenodigd wordt, moet kunnen verantwoorden wat hij of zij daar uiteindelijk verricht of goedkeurt.

Ik kan niet oordelen over de kwaliteit van alle bemerkingen van collega Franck in verband met die intercommunales. Alleen, wat die Eliaheffing betreft, zit hij wel fout, dat is niet correct. In die zin dat het perfect overeengekomen is met de CREG, de centrale regulator die toezicht houdt op de verrichtingen van de energie-intercommunale in dit geval, waarbij dat het vandaag alleen maar gaat om een inhaalbeweging van datgene wat vroeger in akkoord met de CREG niet is gegeven geworden. Men is zich zeer bewust van het feit dat die heffing ondertussen afgeschaft is en van zodra die vereffening gebeurd is, zal die heffing uiteraard niet meer gevestigd worden. Ik denk dat de collega niet volledig geïnformeerd is terwijl die documenten via via normaliter toch ter zijner beschikking zouden moeten kunnen zijn.

De heer Franck

Ik ben blij met de uitleg van collega Liebaut want dat is inderdaad informatie die ik niet heb. Bij deze heb ik ze dus gehad. Ten tweede ben ik niet akkoord met de visie van de eerste gedeputeerde. Hij heeft het over die 20% enzovoorts, maar hij zegt dat onze eigen vertegenwoordigers, die de informatie krijgen van de verschillende intercommunales deze zelf niet kunnen verwerken. Dat is eigenlijk het punt, als de eigen vertegenwoordigers dat niet kunnen verwerken, hoe kan iemand van de oppositie die deze zaken zelf niet heeft, aan die informatie geraken? Dat was mijn punt, en niet anders.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik heb uw vinger al lang gezien. Mijnheer Liebaut heeft een verstandig voorstel gedaan. Er zijn 30 nieuwe mensen in deze raad die natuurlijk van die afspraak en regeling van 2004 niet wisten. Het is een goed voorstel om dat inderdaad toch weer eens te herhalen zodat iedereen weet waarop dat juist betrekking heeft, want dat is hier nu al twee weken aan de gang. Nu sluit ik echt, want er zijn toch wel een paar hiërarchieën in de agenda. Een kennisneming is geen agendapunt. Mijnheer Veys, je krijgt nogmaals het woord om nogmaals hetzelfde te zeggen, en snel!

De heer Veys

Tot slot wil ik in verband met Blijdorp nog iets zeggen, en ik verwijs niet naar de stukken van Blijdorp zelf maar naar het stuk van de provincie. In alle andere voorstellen van raadsbesluiten staat telkens één artikel: kennisneming van het verslag van de bestuurders. In het besluit voor Blijdorp is dat niet opgenomen, is er geen apart artikel waarin staat dat de provincieraad kennis neemt van het verslag. Dat is de enige intercommunale waar dat niet het geval is.

In verband met die regeling, ik heb er u tijdens de vorige legislatuur attent op gemaakt want ik heb toen mijn beklag gedaan over die verslaggeving. Ik vermoed dat het op de eerste commissie was, en u bent nogal een trouw lid van de eerste commissie. Ik heb die problematiek toen aangekaart en de toenmalige voorzitter Piet Van Eeckhaut zei dat we die opmerking gingen evalueren en meenemen naar de volgende legislatuur. Als ik dit nu bekijk, voel ik mij allerminst gebonden door een afspraak van het bureau van 13 april waarvan de deputatie op 22 april heeft kennisgenomen. Een afspraak waarvan ik mij zelfs afvraag in hoeverre die in overeenstemming is met het decreet en de omzendbrief. Professioneel is dat niet moeilijk voor mij, ik ben gaan kijken naar de verslagen op het moment dat het decreet in het Vlaams Parlement in de commissie is gekomen. En daar was duidelijk kritiek. Minister Keulen zei dat hij vaststelde dat er te weinig informatie doorstroomt met betrekking tot de werking van de intercommunales naar de gemeenten, en in deze ook naar de provincies. Hij vond dat de intercommunales qua verslaggeving een afgesloten geheel waren.

En tot slot, collega Liebaut zegt dat het nuttig is om die afsprakennota ook eens te bezorgen aan de andere collega's. Daags na de commissie van 6 mei, dus op woensdag 7 mei om 8.50 uur stuurde ik u een e-mail waarin staat: "Geachte gedeputeerde, kunt u mij die afsprakennota bezorgen? P.S.: Het kan nuttig zijn om deze documenten ook aan de andere leden van het bureau te bezorgen." Ik vind het spijtig dat u die tip niet aangenomen hebt, maar gelukkig is er nog uw fractievoorzitter om u daaraan te herinneren.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, u moet mij toelaten om een kort antwoord te geven. Ik vraag het woord en ik moet het krijgen.

De heer voorzitter

U krijgt het, Mijnheer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wat collega Franck betreft over de moeilijkheidsgraad. U hebt daar een punt en we weten dat, maar u bent nog niet lang in deze raad. En misschien hebben uw collega's die hier vroeger zaten, u onvoldoende gebriefd in de follow-up. Want wij hebben daarom juist de Cel Intercommunales opgericht die vanuit diverse disciplines in dit huis de dossiers over intercommunales opvolgt. Er is op elk dossier dat binnenkomt met de agenda een controle of er punten zijn die voor de provincie van belang zijn en die onze rechten kunnen aantasten of onze plichten kunnen verzwaren. Dit is een routinecheck die gebeurt. En als dat het geval zou zijn dan is er onmiddellijk een seintje naar de gedeputeerde voor intercommunales met de vraag of het niet interessant zou zijn om de intercommunale met een specialist aanwezig te laten zijn op de commissie, en dat is recentelijk nog gebeurd. We hebben dat al een paar keer gehad, we proberen dat te voorkomen door een hulpmiddel te krijgen, een Cel Intercommunales die voor elk van de raadsleden ter beschikking staat. Maar misschien moet ook die afspraak eens herhaald worden en de werkwijze eens uit de doeken gedaan worden.

Wat Blijdorp betreft, het cruciale agendapunt is de rekening 2007 en dat stuk zit in het dossier. Dat is het enige wat ik daarop kan zeggen. Dus voor het overige, geen problemen dat men de zaken herbekijkt, waarom zou ik daar problemen mee hebben? Het is een initiatief van het bureau en ik probeer in de beste verhoudingen met de voorzitter en zijn bureau te leven, zo hoort het ook. Dus als men dat wil herbekijken en herzien is dat voor mij geen probleem, wij zullen ons voegen. De deputatie is een uitvoerend orgaan. Wat uw suggestie betreft, je hebt onmiddellijk een antwoord gekregen waar je de stukken kon vinden, er is nog altijd geen bureau geweest. De bureauleden beschikken ongetwijfeld in een documentatiemap over die nota van 12 april, in de deputatie op 22 april. Enfin ik heb die althans altijd bij mij, zoals ik altijd een map bij mij heb met de reglementering en de discussie erin die we daarover gehad hebben, en ik neem aan dat iedereen zijn werk op dezelfde manier probeert te doen.

- *Vaststelling mandaten vertegenwoordigers*

Stemming

- *Aanduiding vertegenwoordigers*

Voordrachten:

Land van Waas

effectief lid: Hilaire Liebaut

plaatsvervangend lid: Jozef Van Pée

Veneco

effectief lid: Nicole De Vos

plaatsvervangend lid: Jozef Van Pée

DEBATTEN

De heer voorzitter

De eerste stemming is geschorst. Mijnheer Beke had zich vergist want het ging over de vaststelling van de mandaten. Daarna ging het over de invulling nominatum van de mandaten. Dus de eerste keer is die stemming geschorst geweest en hebben we die hernomen. Dat is duidelijk, Mijnheer Veys. Het was een beetje eigenaardig, maar het is zeer warm buiten, het is helemaal niet fris. En dat maakt mensen nerveuzer, mij natuurlijk niet, tot nader order.

PUNT 11

TOEPASSING ARTIKEL 188 VAN HET PROVINCIEDECREET: AKTENEMING VAN DE PARTICIPATIELIJST 2007 (OVERZICHT VAN DE VERENIGINGEN, STICHTINGEN EN VENNOOTSCHAPPEN WAARIN DE PROVINCIE DEELNEEMT)

De heer Veys

Op de eerste commissie waar het aan bod kwam heb ik de vraag gesteld waarom de huisvestingsmaatschappijen niet waren opgenomen in dit overzicht en waarom deze regeling nu pas van kracht is, ook al is het provinciedecreet er zeer duidelijk in. Het had reeds vorig jaar in de raad moeten komen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het is een voorlopige lijst, dat heb ik op de commissie ook gezegd, ze is niet volledig. Collega Verleyen heeft er trouwens de aandacht op gevestigd dat er ook nog aanvullingen vanuit het onderwijs moeten gebeuren. De achtergrond daarvan zijn de artikelen 221, 3de lid en 188, 3de lid van het decreet dat eigenlijk vooral de verzelfstandigde agentschappen beoogt. Er moeten nog een aantal omvormingen gebeuren. Ook die operatie is nog niet klaar, maar de gegevens die beschikbaar waren hebben we reeds willen meedelen. Ik had het ook beloofd in de commissie dat ik één en ander zou nagaan. Ik heb een notaatje laten maken en wat aangevuld voor collega Verleyen en collega Veys. Ik zal het hen straks geven, want het is nogal technisch.

Eigenlijk is de uitvoeringstermijn van één en ander ook bevroren door de minister omdat men wacht op een aantal concretisering. Dus de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen uit het hoofdstuk PEVA's, Provinciaal Externe Verzelfstandigde Agentschappen, inclusief artikel 221, zijn ook nog niet in werking. Formeel moeten wij dat eigenlijk zelfs nog niet voorleggen aan de provincieraad maar de documentatie die we hadden, hebben we gebundeld. Ze is niet volledig, alle opmerkingen en suggesties zijn welkom. Het is dus een oefening en het is een voorlopige vaststelling, je hoort daar ongetwijfeld meer over. Ik denk dat de lijst volgend jaar wat langer zal zijn, onder meer met al wat in het onderwijs en de huisvestingssector gebeurt.

Akteneming

PUNT 12

GENT BC VZW: KENNISNEMING VAN DE OPRICHTINGSAKTE

De heer gedeputeerde De Buck

Voorzitter, ter aanvulling wens ik eraan toe te voegen dat ook collega Dauwe betrokken was bij de oprichting van Gent BC.

Kennisneming

PUNT 13

DOMEIN DEN BLAKKEN WETTEREN: GOEDKEURING VAN HET UITGEBREID BOSBEHEERPLAN (PERIODE 2008-2028) EN VAN HET BIJHORENDE TOEGANKELIJKHEIDSRGLEMENT VOOR DE BOSGEBIEDEN**Mevrouw Lafkioui**

Ik ben daar vorig jaar ook over tussengekomen bij het voorleggen van het inrichtingsplan. Het bosbeheerplan dat voorligt is positief voor domein Den Blakken. De voorstellen om iets te doen rond de dominantie van bepaalde uitheemse boomsoorten zoals de Amerikaanse eik, een bijzonder agressieve exoot, de vervanging van oude bomen, enzovoort zijn een verbetering voor het domein, want op deze manier wordt het bosbestand van Den Blakken positief opgewaardeerd.

Het enige knelpunt in Den Blakken blijft de uitbreiding van het arboretum. In het bosbeheerplan wordt hier niet over gesproken, men verwijst naar het inrichtingsplan dat vorig jaar in maart is voorgelegd aan de provincieraad. In het advies wordt er nogmaals – er zit dus een positief advies in het dossier – benadrukt dat voor de uitbreiding van het arboretum en het aanleggen van nieuwe paden er een apart advies gevraagd moet worden aan de Vlaamse overheid.

Men dient een ontheffing te krijgen van het verbod tot ontbossing voor 2 hectaren bos dat men wil rooien in het kader van dit nieuwe arboretum en tegelijkertijd dient men ook al een nieuw voorstel tot herbebossing in te dienen. Men weet nu al dat herbebossen in de regio van Wetteren niet mogelijk is en dat staat ook zo in het dossier, men zal uitwijken naar Het Leen of Puyenbroeck.

Weet dat men voor deze 2 hectaren bos, 4 hectaren moet herbebossen. 2 hectaren bos is een vierde of 25% van het huidig bosbestand (ongeveer 8,5 hectaren bos). En dat in een gebied waar er ondanks de vele fruit- en andere bomen – zoals de burgermeester van Wetteren en tevens provincieraadslid graag weet te vertellen – er relatief weinig bos is terug te vinden in die regio.

Net zoals vorig jaar stel ik opnieuw dezelfde vragen:

- heeft men al een aanvraag tot opheffing van het verbod tot ontbossing ingediend bij de Vlaamse overheid?
- Waar wil men de 4 hectaren grond herbebossen?
- Hoe concreet zijn deze plannen? Is er al een zekere timing?

Voorzitter, Collega's,

We zijn een jaar verder en men staat blijkbaar nog even ver. Ik begrijp dat de regio Wetteren graag uitpakt met zijn tuinbouwexpertise. Onze gouverneur zal zelfs op 24 mei de opening van de opentuidagen doen. Daarnaast kan ik mij voorstellen dat deze sector hier ook sterk vragende partij is tot uitbreiding van het arboretum, maar soms vraag ik mij af of het verstandig is om steeds de economische motieven de bovenhand te geven. Waarom moeten de sociale, recreatieve en natuurmotieven weer eens het onderspit delven in dit debat?

De heer gedeputeerde Hertog

Mevrouw Lafkioui heeft inderdaad gelijk dat zij dezelfde vragen stelt als eind vorig jaar. Ik heb toen geantwoord dat het goedkeuren van zo een bosbeheerplan ongeveer een half jaar in beslag zou nemen. Daarna kan de vraag tot ontbossing gesteld worden, wat op zich ook nog eens een half jaar in beslag neemt zodat we dus normaal gezien tegen eind 2008 daarmee rond zouden moeten zijn. We zijn nu mei, het bosbeheerplan wordt goedgekeurd, dat is ongeveer een half jaar nadat ze haar vraag gesteld heeft.

Ik stel voor dat ze eind dit jaar haar vraag over de ontbossing herhaalt en dan zal de timing die wij voorop gesteld hebben ongeveer kloppen, denk ik. Ik weet dat voor een promotietuin – wat toch ook een recreatieve doelstelling heeft – waarschijnlijk 2 hectaren minder kwaliteitsvol bos zullen sneuvelen, maar ze moet het dan maar positief bekijken want daarvoor komt 4 hectaren zeer kwaliteitsvol bos in de plaats.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 14

TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET - GONDEBEEK/MOLENBEEK: MACHTIGING AAN DE DEPUTATIE TOT HET VERKOPEN VAN EEN PERCEEL TE OOSTERZELE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst is een beetje een voortbouwen op de discussie die we in de derde commissie hebben gehad omtrent dit dossier. Het gaat over een perceel dat zich bevindt in het centrum van Oosterzele. Ik heb hier een aantal plannetjes, het langgerekte perceel begint aan de Moorseelestraat en loopt redelijk lang door. Het is aangelegd als gecontroleerd overstromgebied. Op basis van het verslag heb ik vernomen dat de provincie het indertijd gratis heeft gekregen. De provincie heeft er dus niets voor moeten betalen, het was in het kader van de aankoop van een ander stuk grond dat de provincie het er dus heeft bij gekregen.

Mijn vraag was hoeveel we ervoor hebben betaald en hoeveel we er nu voor krijgen. Dat is dus zonder voorwerp. Maar het is niet omdat men iets gratis krijgt dat men het zomaar langs de achterdeur voor een appel en een ei moet weggeven. Het gaat over een redelijk klein perceel, slechts 216 m², en we moeten niet nodeloos dwarsliggen. Het gaat over werken van de nv Aquafin, maar ik denk toch dat we in deze zaak als goede huisvader moeten handelen en moeten instaan van het beheer van ons patrimonium.

Ik vroeg op de commissie naar het schattingsverslag en de verantwoordelijke ambtenaar stelde dat het om een recent schattingsverslag ging. Collega's, een schattingsverslag dat dateert van augustus 2005 kan men toch moeilijk recent noemen. Ik had enige vragen bij de prijsbepaling, en ik besef maar al te goed dat voor een klein stuk grond van ongeveer 200 m² het verschil met een nieuw schattingsverslag misschien niet indrukwekkend zal zijn, maar het gaat mij om het principe. Het is de nv Aquafin zelf die destijds het schattingsverslag heeft gefinancierd. Het lijkt mij logisch dat als de raad beslist dat het schattingsverslag niet recent genoeg is, dat de kosten opnieuw voor de nv Aquafin zijn.

In de commissie zei men: "Mijnheer Veys, wat vraag je nu, een schattingsverslag, weet jij niet wat dat kost?" Ja, Collega's, een schattingsverslag van een degelijk perceel kost gemiddeld tussen 200 EUR en 1 000 EUR. Maar voor dergelijk schattingsverslag voor zo een perceeltje is de vraagprijs 200 EUR. Dan nog zitten we onder het bedrag dat de provincie ervoor zou ontvangen. Het schattingsverslag is van 2005, ik wil er dan toch op wijzen dat ondertussen de immobiliënmarkt niet stil heeft gestaan. We lezen wel wekelijks in de krant hoezeer de prijzen van huizen en van gronden gestegen zijn. En dan gaan we ons langs de achterdeur baseren op een verouderd schattingsverslag.

Ik heb zelf, aan de hand van een aantal contacten, vernomen wat de prijs of wat de minimumprijs zou moeten zijn. Het is natuurlijk een beetje moeilijk om dat op basis van het dossier zelf te doen. Als ik kijk naar het plan van de notaris voor wat betreft het grondinnemingsplan ligt het weldegelijk aan de straatkant, wat toch wel wijst op een iets grotere waarde dan mocht het ergens weggestoken of ingesloten zijn. Ik vermoed, ik durf het niet zeggen dat het gaat om bouwgrond, maar dat men minstens kan spreken van landbouwgrond. En als wij kijken naar de prijs die hier in het schattingsverslag zou betaald worden, 1,75 EUR per vierkante meter, dan wil ik er toch op wijzen dat anno 2008, en dat zijn cijfers die men mij vanuit de sector toereikt, men toch spreekt van 2,50 EUR per vierkante meter.

Nu, het is niet aan ons om daar een oordeel over te vellen, maar een gedateerd of een recent schattingsverslag zou wel die beslissing meer kunnen motiveren. Vandaar ons voorstel om dit punt uit te stellen en een nieuw schattingsverslag af te wachten op kosten van de aanvrager, in deze de nv Aquafin. Het gaat hier over een grond die zeer goed gelegen is, ik wil dat we de prijs krijgen waarop we recht hebben.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer Veys zou gelijk hebben mocht het hier over een groot dossier gaan dat ons al veel geld gekost heeft, maar we hebben dit gratis gekregen. De verkoop uitstellen zou meer kosten dan wat we kunnen krijgen van deze grond. Het is een gebied voor een overstroming, het wordt aan de nv Aquafin, ook in het kader van waterwerken, verkocht. Het is geen bouwgrond. Ik denk dat het 'much ado about nothing' is. Het is niet de duurste landbouwgrond, dat klopt, maar het scheelt ook niet zo gigantisch veel. Ik zou voorstellen om gewoon tot de stemming over te gaan.

De heer Veys

We gaan niet de verdaging vragen, maar we gaan wel ons stemgedrag handhaven.

Stemming

PUNT 15**ORTHODOXE KERKFABRIEKEN – APOSTEL ANDREAS GENT: REKENING 2007: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ondanks mijn baard, die de baard van een pope zou kunnen zijn, ben ik helemaal geen orthodoxe christen. Ik ben een katholiek. En als ik mij ooit tot iets anders bekeer, zal het tot het jodendom zijn, niet tot de orthodoxe kerk. Maar bij deze zou ik er toch voor willen pleiten dit goed te keuren.

Welke kritieken men ook op religie in het algemeen kan hebben, de orthodoxen zijn brave, vreedzame, verdraagzame mensen, die nooit met vliegtuigen in torengedebouwen vliegen, die nooit de heilige oorlog uitroepen, die nooit eremoorden plegen. En als er een orthodoxe gelovige tegen de pope zegt: "Ik geloof er niet meer in. Ik word katholiek of atheïst of getuige van Jehova." Dan zegt die pope: "Dat is heel spijtig." Maar hij snijdt hem de keel niet over of zo. Hij laat hem gewoon gaan.

Ik stel voor dat we zo een brave, vredelievende godsdienst zonder problemen hun subsidie zouden geven.
Dank u.

De heer De Vuyst

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn tussenkomst heeft te maken met wat er op de commissie is verteld. De mensen die op de commissie aanwezig waren, zullen zich goed herinneren dat er een punt was over een mogelijk fraudedossier of een ontvreemdingsdossier van middelen.
Er werd daar een toelichting gegeven door één van onze ambtenaren en dat was volgens mij nogal vrij omstandig.
Hij heeft geen namen genoemd, maar in principe, als men tussen de letters las, kon men wel uitmaken over wie het ging.

Dus ik wil alleen die bemerking maken, ook al omdat men niet mag vergeten – er was wel geen publiek aanwezig – dat de commissies openbaar zijn.
Dank u.

De heer voorzitter

Dat is juist, Mijnheer De Vuyst. De heer Vercamer heeft er ten andere toen op gewezen.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De ambtenaar heeft de grenzen niet overschreden. Maar ik heb inderdaad onmiddellijk ingegrepen. Het enthousiasme mag inderdaad niet te groot zijn.
Dank u.

De heer voorzitter

Hij was jong en enthousiast, maar daar zijn er de ouderen om erover te waken.

Stemming

PUNT 16

GEZINSZORG: OPHEFFING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE HERWAARDERING VAN DE FUNCTIE VAN OUDER-OPVOED(ST)ER

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij gaan dit niet goedkeuren. Wij hebben oog en oor voor de argumenten dat er nog zeer weinig gebruik gemaakt wordt van dit reglement, maar wij vinden het een verkeerd signaal van het af te schaffen.

Het juiste signaal zou volgens ons zijn om dit reglement aan te passen of te herwerken en vooral het een ruimere bekendheid te geven. Welke maatregel we ook nemen in opvoedingsondersteuning - en die komen straks uitvoerig aan bod en daar zijn we niet tegen, die vinden we positief. Om eens de term uit het milieu, uit het jargon te gebruiken: on grassroot level - de allereerste basis, eerstelijnszorg bij opvoeding, moet uitgaan, en gaat in de praktijk uit, van de ouders.

Ik weet wel – en dat staat ook in de motivatie – dat het tweeverdienersmodel nu dominant is en dat het reglement in theorie niet meer nodig is. Maar in theorie zijn er een heleboel sociale opvangsystemen niet nodig. Als de opvangsystemen, de sociale zekerheid, of hoog niveau, of federaal niveau goed werkte, zou er een heleboel extra subsidie, opvang en ondersteuning niet nodig zijn. Ondanks de miljarden die er terecht in geïnvesteerd worden, vallen er nog altijd heel veel mensen uit de boot, vallen of vinden niet de weg naar de officiële kanalen, enz. Dit soort extra ondersteuning en extra waardering is nog altijd nodig.

Ik ga het tweeverdienersmodel niet in twijfel trekken, maar soms kiezen ouders er bewust voor de tering naar de nering te zetten en met één inkomen rond te komen. Soms is dat voor een beperkte tijd, wat meestal het geval is, denk ik. Vrouwen, want in de praktijk zijn het meestal de moeders, geven niet voorgoed hun carrière op als hun kinderen geboren worden, maar lassen soms, dikwijls, een pauze in die langer is dan het officiële moederschapsverlof. Dat is heel moedig. Dat laat zien dat zij nog andere waarden hoog houden, dat zij nog oog hebben voor andere dingen dan alleen maar geld verdienen en carrière maken, wat mag, waar niets verkeerd mee is, maar wat ook niet altijd de allerhoogste prioriteit moet hebben, ook niet voor mannen.

Daarom vind ik dat we dit reglement eens moeten oprispen, eens moeten herbekijken, nieuwe bekendheid moeten geven. Maar het zou verkeerd zijn om mee te gaan in de extra kapitalistische logica van het tweeverdienersmodel als het enige zaligmakende. Dat lijkt mij het verkeerde signaal.
Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zijn in geen model meegegaan. Een aantal van de benaderingen die mijnheer Joris doet omtrent het interessante van dit reglement zijn bedenkingen die hier al eerder geuit zijn en waar eigenlijk niemand naast kan kijken.

Het is interessant. Alleen wordt er geen gebruik meer van gemaakt. En men kan zich afvragen in welke mate men een ongelijkheid creëert als er niemand nog gebruik van maakt. Alleen bepalen die in kennis zijn van het reglement maken er nog gebruik van, hoe interessant het in zijn benadering ook zou zijn.

Louter om de theoretische benadering kan men niets in stand houden.

We zijn in 2008 toegekomen aan een viertal dossiers. De benadering van dit meer bekend te maken in het reglement is in het verleden ook reeds geuit. Men zou dan komen tot een wanverhouding in de campagne die men moet gaan voeren om een reglement bekend te maken ten aanzien van het gebruik dat ervan gemaakt wordt.

Dat gebrek aan effectiviteit willen wij toch ook niet tentoonspreiden, want dit zou pas een element zijn om vragen rond te stellen in deze raad.

Wat wij wel doen – en we gaan hiermee volop in op de vraag die er in deze raad is geweest – is opvoedingsondersteuning in andere vormen een kans geven. Dat levert dan de budgetten ook een stuk aan. Maar dat komt later nog ter sprake.

Ik vraag van geen extra campagnes te voeren die in wanverhouding staan tot dit reglement, maar de afschaffing van dit reglement.

Dank u.

Stemming

PUNT 17

OPVOEDINGSONDERSTEUNING: GOEDKEURING VAN HET PROVINCIAAL BELEIDSKADER VOOR OPVOEDINGSONDERSTEUNING EN VAN HET JAARPLAN 2008

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben hierover al uitvoerig tussengekomen in de commissie en het sluit eigenlijk aan bij het vorige punt. Maar ik wil het toch wel expliciet in de provincieraad brengen omdat we toch wel van mening afwijken van de meerderheid van deze raad.

We zijn het namelijk niet echt eens over de keuzes die men maakt in dit dossier. En laat het duidelijk zijn, Mijnheer de Voorzitter, ik kom wel uit deze sector. Het is dus niet een sector waar ik lichtjes over ga.

Ik heb een aantal argumenten om dat te staven.

In de commissie heeft men mij verduidelijkt, tot tweemaal toe, dat het provinciaal steunpunt voor opvoedingsondersteuning zich hoofdzakelijk zal bezig houden met tweedelijnszorg, wat concreet natuurlijk betekent vooral coördineren, ondersteunend werken naar de huidige opvoedingsorganisaties. Ik heb ook begrepen dat er vooral een grote vraag was vanuit scholen, kinderopvanginstaties, enz. Men wil dus vooral een stuk aan preventie en sensibilisering doen.

Tot hertoe zie ik geen problemen en in onze fractie kunnen we het daar ook mee eens zijn. Alleen begrijpen we niet goed waarom preventie en sensibilisering niet los zouden kunnen staan van een structuur, los van een steunpunt opvoedingsondersteuning.

Een tweede probleem situeert zich op het vlak van behoeftepeiling.

Heel concreet stel ik mij de vraag wie er hier eigenlijk vragende partij is, los van de twee partijen die ik daarnet heb opgenoemd, aangezien we daarnet het reglement gezinszorg hebben opgeheven omdat er weinig vraag of interesse is, al dan niet of de mensen op de hoogte zijn.

Daar kan ik nog over twijfelen. Maar men kan toch minstens vaststellen dat er geen aanvragen zijn. We gaan daardoor dit reglement vervangen door een ander instrument, dus het steunpunt opvoedingsondersteuning. Dan vraag ik mij af: is dit wel logisch? In hoeverre is er eigenlijk wel vraag naar of behoefte aan opvoedingsondersteuning?

DEBATTEN

Een derde knelpunt – en dit is voor mij wel het meest ernstige knelpunt – situeert zich vooral op het vlak van doelstellingen, namelijk laagdrempeligheid en toegankelijkheid. Dat vind ik – en niet alleen ik, uiteraard – een essentiële kerngedachte bij het opstarten van dit steunpunt. Zo wordt dit ook duidelijk omschreven - en u verwijst daarnaar ook in uw beleidskader – in het decreet dat u wilt volgen, los van het feit dat er vanuit het decreet niets wordt opgelegd.

Dat is ook wel belangrijk om te melden.

Nu kan ik voor een stuk niet meer volgen.

Hoe kan een tweedelijnsorganisatie, die louter coördinerend, ondersteunend zou moeten werken, aan laagdrempeligheid en toegankelijkheid werken als ze uiteindelijk geen eerstelijnszorg doet?

Deze vereisten zijn nu net belangrijk bij opvoedingsondersteuning.

Welk gezin dat problemen ervaart met de opvoeding van zijn kinderen zal op eigen houtje contact opnemen met de provincie om opvoedingsondersteuning te vragen, als ze de weg nog niet eens vinden naar de lokale instanties zoals OCMW, CAW, CLB, enz.?

Wat is eigenlijk de meerwaarde van een provinciaal steunpunt hierin?

Zal een gezin – en dit punt is trouwens ook door collega Verleyen aangebracht – van Sint-Laureins of Beveren-Waas de weg vinden naar Gent? Ik veronderstel dat het provinciaal steunpunt zich vooral in de provinciehoofdstad zal situeren.

Of blijft dit steunpunt enkel toegankelijk voor de mensen die ten eerste de weg vinden en ten tweede ook de bereidheid hebben om iets te doen aan hun probleem?

Ik kan u verzekeren, Mijnheer de Gedeputeerde, het zullen er niet zoveel zijn.

Een allerlaatste bedenking bij de opstart van dit project is het feit dat het decreet ons niets oplegt.

Sensibiliseren en preventie is een zeer nobele doelstelling. Dat kan men natuurlijk ook uitvoeren zonder dat men daar heel vaste structuren aan koppelt.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, als fractie hebben we principieel toch een aantal bezwaren.

Daar waar de opvoedingssector toch al kampt met heel wat versnippering – zeg maar overprofessionalisering – gaan we er als provincieraad nog een schepje bovenop doen.

Ik wil hier graag ook voor een stuk verwijzen naar integrale jeugdhulpverlening.

Dat project werd een aantal jaren geleden gestart inzake jeugdhulpverlening voor het samenbrengen van verschillende instanties die met jongeren bezig zijn, niet alleen uiteraard hulpverlening, maar ook gewone adviesinstanties en andere instanties.

Als zij er al niet in slagen of er met moeite in slagen om deze instanties allemaal samen te brengen en de gepaste zorg of hulpverlening te zoeken voor iedere jongere en deze op elkaar af te stemmen, twijfel ik er sterk aan of het provinciaal steunpunt het beter zal doen.

Hoeveel ouders zullen zich melden voor deze vorm van ondersteuning?

Ik denk dat het wellicht de meest gemotiveerde ouders zullen zijn, want laten we duidelijk zijn: die ouders – denk maar aan ouders die in kansarmoede leven - die in ernstige problematische opvoedingssituaties leven, de zogenaamde possituaties, zullen naar mijn gevoel niet bereikt worden. Toch niet zo maar. En het zijn die ouders die we moeten bereiken.

Lokale aanspreekpunten vinden lijkt mij de beste weg voor de meeste ouders die opvoedingsproblemen ervaren. En niet zozeer een zoveelste structuur in een sector die het eigenlijk moeilijk kan gebruiken.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik begrijp dat mevrouw Lafkioui afwijst wat zij beschrijft als wat wij gaan doen. Maar wat zij beschrijft wat wij gaan doen, gaan wij niet doen.

Gelach

Het is helemaal niet de bedoeling dat wij een contactpunt zijn voor ouders, gezinnen of personen met opvoedingsondersteuningsproblemen. De bedoeling is dat wij in een tweede lijn zitten - wat heel duidelijk wordt aangegeven – en ondersteunend zijn voor die eerste lijn waar zich problemen voordoen bijvoorbeeld op het vlak van visievorming, van overlapping op het terrein, van vorming. Dergelijke elementen zouden aan bod komen in het overleg dat wij als steunpunt creëren.

Dit is een taak die we als provinciale overheid in principe dienen waar te nemen. Het wordt inderdaad niet door het decreet opgelegd. Het decreet kan niet opleggen wat wij moeten doen. Het decreet creëert de mogelijkheid voor ons om hier een rol te spelen.

Het decreet voorziet een drietal opvoedingswinkels met beperkte ondersteuning binnen Oost-Vlaanderen, dit in Gent, Sint-Niklaas en Aalst en voorziet een beperkte rol.

Hier en daar loopt dit reeds en is men op zoek naar welke rol men kan spelen.

Dat zijn de winkels die laagdrempelig toegankelijk zijn. Maar er zijn ook andere initiatieven binnen de provincie die een rol spelen en die door ons medegebundeld worden inzake visievorming en afstemming.

Als twee initiatieven in eenzelfde omgeving, vanuit een bepaald netwerk en vanuit een lokale overheid op het terrein actief zouden zijn, is het helemaal niet de bedoeling dat zij dezelfde taak waarnemen, maar dat zij, lokaal, door coördinatie, een bepaalde opdracht op zich nemen.

Wij zorgen er door ons reglement voor dat wij die initiatieven ondersteunen die gespreid zijn. Als er op een bepaalde gemeente reeds een initiatief is en men komt bij ons aankloppen voor ondersteuning gaan wij die ondersteuning, financieel bijvoorbeeld, bij een opstart niet geven.

Als er zich een initiatief voordoet, gespreid binnen de provincie, op een plaats waar nog geen initiatief bestaat, gaan wij die ondersteuning wel geven.

Wij zijn niet degene die voor personen met opvoedingsvragen rechtstreeks toegankelijk zijn. Wij zijn degene die initiatieven op het terrein coördineren en die zich heel duidelijk, in samenspraak én met Vlaanderen én met initiatieven die zich in Oost-Vlaanderen, zowel vanuit CLB's, enz., maar ook vanuit andere middens, vanuit Kind en Gezin, en dergelijke meer, zouden aanmelden bij ons of gekend zijn bij ons, in afspraak met Vlaanderen, in afspraak met wat reeds provinciaal is, maar niet gecoördineerd is en slecht verspreid is binnen onze provinciale basis.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb een kleine opmerking die goed aansluit bij wat mevrouw Lafkioui zei en bij wat de gedeputeerde zei.

Ik ga hier geen fundamentele kritiek leveren, want ik vind dit een goed initiatief. Begrijp mij niet verkeerd. Maar we zitten hier wel met het probleem dat we geen goed zicht hebben, volgens mij, en u mag mij corrigeren als ik verkeerd ben, hoe een gezonde, evenwichtige, regionale spreiding hier verwezenlijkt moet worden.

Mensen rijden 50 kilometer om meubelen te gaan kopen in Ikea en ze zullen misschien twee kilometer rijden om een goede bakker te vinden die lekkerder brood of meer taartjes heeft. En de marketingjongens weten dat precies. Als er binnen een straal van 50 kilometer al een Ikea is, moet men er niet nog één gaan zetten. In een bakkerij en een krantenwinkeltje weet men ongeveer wanneer men elkaar dood gaat concurreren en wanneer men op een gezonde afstand zit.

Hier weet men dat eigenlijk helemaal niet.

In de commissie was er iemand die waarschijnlijk terecht zei, want het klinkt logisch: het gebeurt dikwijls dat mensen uit stad A, waar er een opvoedingswinkel is, een eind rijden naar stad B om daar in de opvoedingswinkel raad te gaan vragen.

Er rust een zeker stigma op van "ze kunnen niet eens hun eigen kinderen de baas, ze gaan naar een opvoedingswinkel". Daar kan een maatschappelijk stigma op rusten.

DEBATTEN

Er is klaarblijkelijk toch wel een zekere bereidheid om een zekere afstand af te leggen op zoek naar hulp. Maar hier voelt u de vaagheid. Niemand heeft daar een goed sociologisch beeld van, want het is tamelijk nieuwe materie.

Wat is die zekere afstand en die zekere bereidheid? Vanaf wanneer is een beetje afstand een aansporing? Vanaf wanneer wordt die afstand een drempel?

Raadslid Verleyen had in de commissie ook terecht opgemerkt dat men ziet welke steden er opvoedingswinkels hebben, opvoedingsinitiatieven nemen. Dat zijn de centrumsteden die er een budget voor hebben. Dat is natuurlijk heel mooi. Maar dat gebeurt dus ook niet noodzakelijk in de plaatsen die optimaal gelegen zijn om een zo dekkend mogelijke spreiding van het aanbod over heel het terrein te hebben.

Dat is een organisatorisch-administratief-financieel criterium, maar dat zijn misschien niet de ideale plaatsen.

En het probleem van het verwezenlijken van een gezonde spreiding moet nog eens grondig bekeken worden, denk ik.

Dank u.

Mevrouw De Gussem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou willen ondersteunen dat het de bedoeling is van de provincie om een zo goed mogelijke spreiding te hebben. Waar de mensen ook gaan, maakt niet uit. Als het er overal is, kan men gaan waar men wil.

Ik weet dat er vanuit de eerstelijnszorg een behoefte is om zich te gaan groeperen, regionaal, op verschillende vlakken, zodanig dat er een lage drempel bereikt wordt en men zo goed mogelijk bereikbaar is.

En inderdaad zijn er verwachtingen naar de provincie toe om daarin ondersteunend te worden en om mogelijks projecten te kunnen indienen zodanig dat er ook een stuk – al is het maar beperkt – financiële ondersteuning is voor de ideeën die leven op dat terrein.

Ik denk dat er nog heel veel onzekerheden zijn, nog heel veel onduidelijkheid, maar wel ook grote verwachtingen en zeker grote noden, niet om inderdaad de eerstelijns- of de tweedelijnszorg te organiseren, maar om ondersteunend te kunnen werken.

Dank u.

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan akkoord gaan met de gedeputeerde als hij zegt dat wij ons gaan beperken tot louter tweedelijnszorg. Maar straks moeten wij stemmen over het provinciaal reglement voor subsidiëring van initiatieven. Dus uiteindelijk gaat u wel initiatieven of nieuwe projecten steunen die bezig zijn met opvoedingsondersteuning.

Dan blijft mijn argument: overinstitutionalisering, versnippering van zorg. Dan creëert men nog meer kanalen.

Als de mensen nu nog niet de weg vinden tot de juiste kanalen, tot de lokale instanties, hoe gaan ze dan de weg vinden naar die nieuwe initiatieven?

Daar blijf ik echt nog wel met vragen zitten.

Ik denk dat dit een probleem is dat echt onderschat wordt. Het overaanbod aan zorg kan ook een probleem zijn.

Dank u.

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat er in geen geval een overaanbod van zorg is. Ik denk dat een structuur, hier een provinciale structuur, die u in vraag stelt, absoluut noodzakelijk is om ondersteuning te geven aan de velen die al bezig zijn op het terrein met opvoedingsondersteuning.

Er wordt ook in vraag gesteld of er een behoefte is aan opvoedingsondersteuning.

Ik heb zelf ervaring met opvoedingsondersteuning voor kleine mannen tot zes jaar. Gelukkig wordt dat nu opengetrokken naar de oudere leeftijdsgroep bij kinderen en jongeren. Er is inderdaad heel veel nood aan opvoedingsondersteuning voor de mensen die met jonge mensen bezig zijn.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mevrouw Lafkioui heeft gelijk als ze zegt dat er heel veel versnippering is. Maar dit punt wil exact tegemoet komen aan de problematiek van de versnippering door betere afstemming.

Wat betreft de vraag van mijnheer Joris naar de blinde vlekken die regionaal ontstaan.

We gaan uiteraard de zaak in kaart brengen, want dit is een zaak van de sociale kaart die op dit moment nog niet is geregeld.

We gaan ook de zaak in kaart brengen en de blinde vlekken in regionale spreiding heel duidelijk merken. Maar lees wel: wij gaan zelf geen initiatieven nemen om ter plaatse op het terrein te gaan van degenen die veel beter geplaatst zijn om wat ter plaatse groeit, van beneden naar boven, ook tot stand te brengen. Blinde vlekken zullen in kaart gebracht worden, zowel op het vlak van leeftijdsontwikkeling – en dat is wat mevrouw Verheirstraeten zonet zei – als qua risicogroep, qua spreiding van de initiatieven en ook van de soorten initiatieven die op het terrein kunnen ontstaan.

Dit begint pas.

We zitten momenteel met tal van goedbedoelde initiatieven, totaal versnipperd, geen aanpak vanuit de praktijk, weinig visievorming.

Dit zal een verhaal zijn dat we op termijn kunnen evalueren. Maar het begint pas en we gaan later kunnen zien in welke richting dit verder moet gestuurd worden.

Maar ik denk dat de visievorming die er nu ontstaan is ons moet toelaten om van start te gaan.

Dank u.

Stemming

PUNT 18

**OPVOEDINGSONDERSTEUNING: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT VOOR SUBSIDIËRING VAN INITIATIEVEN
OPVOEDINGSONDERSTEUNING**

Stemming

PUNT 19

**CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN: GOEDKEURING VAN DE ONTWERPAKTE HOUDENDE DE OVERDRACHT VAN DE
STAD OUDENAARDE AAN DE PROVINCIE VAN DE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VERBONDEN AAN DE GROND
WAAROP HET CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN IS GEBOUWD**

Stemming

DEBATTEN

PUNT 20

SPORTBELEIDSPLAN 2008-2013 "PUUR VOOR DE SPORT": GOEDKEURING VAN DE FINANCIËLE PROGNOSE VOOR DE PERIODE 2008-2013

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het sportbeleidsplan is vorig jaar al aan bod geweest in de provincieraad, maar werd door de minister van Sport teruggefloten omdat er een financieel meerjarenplan of prognose ontbrak.
Uiteraard gaat het over voorlopige cijfers'.

Toch kunnen we ons als Groen!-fractie niet ontdoen van het feit dat we verschillen zien in een aantal cijfers. Vooral de cijfers bij hoofdstuk 6 vallen op: 2 432 461 EUR voor de provinciale sportinfrastructuur waaronder het provinciaal sportcentrum Puyenbroeck, het provinciaal sportcentrum De Boerekreek, natuurlijk het golfcentrum en ik dacht het Huis van de Sport.

Als we de cijfers naast elkaar leggen, los uiteraard van het personeelsbudget, wordt bijna 50% van het totale sportbudget besteed aan sportinfrastructuur.
Het investeren in sportinfrastructuur is natuurlijk noodzakelijk en vraagt ook zware investeringen. Sommige zaken zijn te verantwoorden, maar voor andere zijn deze minder te verantwoorden.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, u hoort me misschien al komen: het golfverhaal blijft ons achtervolgen en blijft een neverending story als het op centjes aankomt.
Uit de cijfers blijkt duidelijk dat de sportinfrastructuur een serieuze streep door de rekening betekent voor andere sportinitiatieven.

Is die investering noodzakelijk?

Is het voor sommige zaken wel verantwoord dat de provincie zoveel geld besteedt aan bepaalde projecten die slechts toegankelijk zijn voor bepaalde mensen van Oost-Vlaanderen?

En alweer zal men mij misschien vertellen dat het golfverhaal wel degelijk een positief verhaal is, maar toch blijf ik erbij dat het positief is voor the happy few van Oost-Vlaanderen.

Is het dan niet de taak van de provincie om ervoor te zorgen dat de sportinfrastructuur toegankelijk is voor iedereen?

Zou men de budgetten soms niet beter herverdelen naargelang de sportnoden van Oost-Vlaanderen?

Is het misschien niet beter om meer te investeren in preventie naar jongeren toe bijvoorbeeld?

Op dit vlak blijven we als Groen!-fractie nog steeds in de kou staan.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
U haalt het budget aan voor hoofdstuk 6, maar dat budget is eigenlijk hetzelfde gebleven. Dat blijft constant hetzelfde. Daar is niets aan veranderd.

Wat betreft sportinfrastructuur.

Men heeft natuurlijk nog Vlaanderen, dat speciaal een sportinfrastructuurfonds heeft. Ik denk dat gemeenten daar zeer vaak beroep kunnen op doen. Maar ook in het sportbeleidsplan staan een aantal acties die nog moeten uitgewerkt worden. Mogelijks kan het zijn dat die cijfers daaromtrent nog wijzigen.

U geeft daar een suggestie, alhoewel ik het niet voor 100% begrijp, naar preventie. Ik weet niet wat u daar juist mee bedoelt. Ik denk dat we dat misschien wel eens in een commissievergadering kunnen ter sprake brengen.

Het sportbeleidsplan is ook nog altijd open voor verandering. Elk jaar moet er een evaluatie gebeuren en halverwege kan men het sportbeleidsplan compleet bijsturen. Dus uw suggestie kan zeker eens aan bod komen in een commissievergadering.

Dank u.

Stemming

PUNT 21

PATRIMONIUM: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR HET RAAMCONTRACT VOOR HET UITVOEREN IN REGIE OP AFROEP VAN ONDERHOUDSWERKEN EN BEPERKTE INVESTERINGSWERKEN AAN TECHNISCHE INSTALLATIES (HVAC – SANITAIR EN ELEKTRICITEIT – BEVEILIGING) VAN HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM EN DE PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN

Stemming

PUNT 22

GEZONDHEID – GEWELD: TOEKENNING VAN EEN WERKINGSTOELAGE AAN 3 CAW'S EN VAN EEN PROJECTSUBSIDIE AAN VZW TOUCHÉ, MARIAKERKE

Stemming

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om de punten 23 en 24 samen te behandelen.

PUNT 23

GEZONDHEID – SAMENWERKING DEPARTEMENTAAL ZIEKENHUIS BUZAU (ROEMENIË): VASTSTELLING VAN 2 PROTOCOLLEN

PUNT 24

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE WERKBEZOEKEN VAN DE DEPUTATIE AAN BUZAU (ROEMENIË)

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ook al is het punt niet opgelezen, ik zal kort mijn interpellatie houden. Maar toch eerst ook een politieke tussenkomst in verband met het punt zelf, het protocol.

Conform ons standpunt in het verleden, waarden wij de inspanningen die de provincie terzake levert. Het is soms een beetje vreemd dat er zo een exclusieve band is met een bepaalde regel, met een bepaalde streek. In het verleden had men zich in het Noord-Zuidbeleid toegespitst op drie regio's, met name de Filippijnen, Ecuador en Rwanda. Rwanda is zo een beetje uit de boot aan het vallen. Maar de Roemeniëpoot is toch altijd zeer prominent aanwezig geweest, ook al valt het niet onder de noemer Noord-Zuidbeleid, maar onder gezondheidsondersteuning.

Ik denk dat wij, als fractie, de inspanningen die de provincie levert kunnen waarderen en steunen. Een punt van kritiek van ons in het verleden is geweest – en ik denk dat daar aan tegemoet gekomen is – dat protocollen soms ééntalig Roemeens waren. In deze zijn de stukken wat ze moeten zijn.

Op de laatste commissie is er gevraagd naar de bewijsstukken inzake de financiering. Ik denk dat ik daar een voldoende antwoord heb gekregen. Toch een antwoord dat mij vertrouwen inboezemt. Het is onzinnig om te eisen dat wij zouden werken met beëdigde vertalers, maar ik heb toch de indruk dat er voldoende inspanningen worden geleverd door de mensen van de administratie om die stukken te analyseren. En ik zeg niet dat er misbruiken zijn, maar ik vermoed dat een ambtenaar die controleert, de intense contacten die er zijn, en dat er wel af en toe vragen gesteld worden, zodanig dat men ook wel het signaal krijgt te velde van "de provincie volgt uw zaak op, is bezorgd, is betrokken". Dat vergroot het engagement van de mensen ter plekke en het is een iets grotere garantie dat de stukken naar waarheid worden ingeleverd en opgesteld.

Wij zullen dan ook de bijgevoegde protocollen goedkeuren.

Wat ik toch een beetje mis is een visie op lange termijn.

Wij krijgen een verhaal, een zeer juiste schets van de situatie, een tragische schets, maar enerzijds een beeld dat wij in vele landen, zelfs ook nog in het voormalige Oost-Europa kunnen brengen.

DEBATTEN

Qua motieven trek ik het zeker niet in twijfel, maar qua remediëring ontbreekt er volgens mij een bredere visie, een breder beleidskader.

Wij krijgen elk jaar een stukje van de salami, zeer terecht. Maar wat ik een beetje mis in heel de evaluatie is het wat meer in de verf zetten van de realisaties. Ik denk dat bij dergelijke projecten het een beetje het principe moet zijn van "wij hebben ons nu 10 jaar op dat deel van die werking toegelegd, we hebben dat ondersteund en wij kunnen zeggen dat zij na 10 jaar zelfstandig zijn, perfect autonoom kunnen draaien". Dat mis ik toch een beetje teveel in de rapportering en de motivering.

Ik denk dat men naar de toekomst toe toch een beetje de zaak wat meer in dat perspectief zou moeten zetten door enerzijds wat meer naar achter te kijken en anderzijds een aantal krijtlijnen uit te tekenen van waar we naartoe willen.

Wat ik hier toch even concreet zou willen aanhalen, is de problematiek van de twee delegaties die ginder te velde zijn gegaan.

De meest recente was het werkbezoek in april van een gedeputeerde, samen met zijn betrokken administratie, en anderzijds het werkbezoek van bijna een jaar geleden: het jaarlijks bezoek in het kader van die protocollen.

Tot mijn verwondering wordt tot op heden de delegatie namens de provincie Oost-Vlaanderen nog steeds vergezeld door een zogenaamde externe expert. In deze ga ik hem niet noemen als de voorzitter van het OCMW van Oudenaarde.

Ik ben toch een beetje verwonderd dat men zegt: "Het is nogal een complex dossier of een dossier dat wat kleeft aan de persoon."

Ik denk dat men toch zou moeten kunnen stellen dat na anderhalf jaar dat deze deputatie actief is haar administratie zich volledig heeft kunnen inwerken in het dossier. Ik was een beetje verwonderd dat men opnieuw, voor de tweede maal, een dergelijke externe expert moest inhuren, daar waar ik zou denken dat er voldoende mensen zijn, voldoende capaciteit binnen de eigen administratie, mensen die voldoende expertise hebben om daar het dossier te bemiddelen, om voldoende de delegatie te informeren, persoonlijke contacten te leggen.

Ik kan mij moeilijk voorstellen dat de onderhandelingen die nu gevoerd worden afhankelijk zijn van een externe expert.

Er zullen nog wel andere dossiers zijn waar men misschien eens zou kunnen rommelen in de doos van gewezen gedeputeerden. Wie gaan we nu eens meenemen om bij deze of gene dossiers te gaan bemiddelen?

In de beslissingen deputatie mis ik in ieder geval de motivatie tot de keuze van de externe expert. Het komt voor mij zelfs een beetje over als een soort blaam aan de huidige administratie, aan de mensen die het dossier begeleiden. Kijk mensen, allemaal goed en wel wat u allemaal begeleidt en waarvan u kennis hebt, maar blijkbaar hangt het dossier nog altijd vast aan de persoon van een externe expert. Ik kan dat alleen maar betreuren.

Ik dacht dat de zaken iets sneller gingen, ook in deze deputatie.

Vandaar mijn interpellatie. Niet zo zeer als een motie van wantrouwen, maar ik was verwonderd dat te lezen. Ik denk dat het na anderhalf jaar welletjes is geweest.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Het vernoemen van namen van gedeputeerden en nog actieve politici is niet odieus. U mag gerust die naam zeggen. Die man heeft hier een groot beleid gevoerd als gedeputeerde en is nog actief in de politiek als voorzitter van het OCMW van Oudenaarde.

Het gaat over Jean-Pierre Van Der Meiren.

Dat is geen enkel probleem.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is inderdaad een jaar geleden. In tegenstelling tot vroeger gaan we nu maar eens per jaar meer omwille van het feit dat de programma's die wij uitschrijven ook maar per jaar moeten opgevolgd worden. Het is een ander soort programma's dan in het verleden.

Het is dus inderdaad al een jaar geleden en ik kan mij indenken dat het antwoord dat vorig jaar gegeven is op die vraag, Mijnheer Veys, ook al enigszins in het geheugen vervaagd is.

Dat heeft niets te maken met continuïteit of met het opnemen van verantwoordelijkheid in de onderhandelingen zelf.

De aanwezigheid van mijnheer Van Der Meiren, die trouwens net zoals alle anderen, en het gaat over de medici die mee waren in de delegatie, vrijwillig meegaat. Iedereen gaat vrijwillig mee. Eén van de delegatieleden is zelfs professor en heeft bijzonder weinig tijd, maar op vrijwillige basis verleent hij zijn deskundigheid aan dit project. Net zoals alle andere leden van de delegatie zijn zij vrijwilligers en is alleen de reis en het verblijf voor hen voorzien.

Wat specifiek de aanwezigheid van mijnheer Van Der Meiren betreft heb ik u vorig jaar geantwoord, en zal ik u dit jaar opnieuw antwoorden, dat dit te maken heeft met één van de organisaties die ginder door ons ondersteund wordt, met name het Wit-Gele Kruis van Buzau.

Het is opgericht door mensen uit deze provincieraad en waarvan in het verleden niet alleen mijnheer Van Der Meiren deel uitmaakte, maar ook mijnheer Verleyen. Zij hebben er bijzonder veel vrijwillig engagement in gestoken in het verleden en voor wat betreft het heden ook nog mijnheer Van Der Meiren.

De instantie waarmee wij onderhandelen maakt deel uit van de delegatie die naar ginder is afgereisd. Dat is zo.

Maar wij moeten daar ook een aantal zaken ter plaatse kunnen natrekken.

Dus de hoedanigheid waarin mijnheer Van Der Meiren meegaat, is omdat hij deel uitmaakt van het Wit-Gele Kruis van Buzau, waar de deputatie in het verleden nooit iemand vanuit de deputatie in heeft aangeduid. Dit is een vrijwillig engagement van betrokkenen. Een engagement dat zij waarmaken met bijzonder veel goodwill.

In het geval van opvolging van het Wit-Gele Kruis ter plaatse gebeurt dat niet één keer per jaar, maar meermaals per jaar.

Daar komen wij niet tussen. Wij controleren alleen de resultaten, de evoluties en de afspraken die met ons gemaakt worden. En dat verloopt ginder bijzonder hoopvol. Er is bijzonder goed resultaat.

Wat de evolutie in de andere projecten betreft.

Misschien blijkt het onvoldoende uit onze teksten, alhoewel ik uit de nota één en ander zou kunnen citeren dat erop wijst.

Ik citeer even een alinea op de eerste bladzijde:

"De evolutie in Buzau tijdens het voorbije jaar is zowel in het straatbeeld als in de klinieken merkbaar." Ik bedoel daarmee niet dat het er op achteruit gaat. Dat zal u wel begrijpen. "Het departementale ziekenhuis geniet door jarenlange inspanning van de provincie Oost-Vlaanderen een opwaardering door de Roemeense overheid." Met andere woorden, de inspanning die in het verleden door ons is gedaan, laat hen nu toe om extra middelen aan te trekken om op een versnelde wijze wellicht een ziekenhuis te worden waar in iets meer normale omstandigheden een verpleging kan plaatsvinden.

Ik kan u garanderen, ook op dit moment, ondanks de evolutie, dat u ginder niet in het ziekenhuis wil terechtkomen. Dit is een totaal andere toestand dan een verpleging bij ons, zoals wij dat gewoon zijn.

Er is dus zeker nog werk aan de winkel. Maar er is, zoals ik hier omschrijf, een evolutie die gunstig is. Mocht het ontmoedigend zijn, mochten wij geen resultaten zien vanuit onze inspanningen, dan moeten wij ons daar ook over beraden. Maar er zijn wel degelijk resultaten en wij hopen dat die evolutie in de gunstige richting verder gaat.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is natuurlijk een keuze van het Wit-Gele Kruis van Buzau om mensen al dan niet op te nemen in haar structuren aangezien het mensen zijn die daar niet namens de provincie Oost-Vlaanderen zetelen. Maar het blijft wel een keuze van de provincie Oost-Vlaanderen zelf om haar delegatie aan te vullen met extra deskundigen.
Ik denk dat het welletjes is geweest na anderhalf of twee jaar.
Dank u.

Stemming

PUNT 25

PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN VZW: GOEDKEURING VAN DE JAARVERSLAGEN 2003, 2004, 2005 EN 2006

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zeer kort een stemverklaring.

Dit dossier komt hier natuurlijk niet toevallig. Het is een dossier dat op de raad komt omdat het statutair verplicht is. Statuten die nochtans al zeer lang gekend zijn, ook door deze raad en ook door de mensen die verantwoordelijk zijn voor de opvolging van dit dossier.

Ik heb in deze raad op 13 december 2007, dus maanden geleden, er een eerste keer op gewezen dat de statuten dit voorzien en dat tot mijn verwondering de betrokken jaarverslagen en begrotingen nog niet waren voorgelegd.

Toen hoorde men het duidelijk in Keulen donderen. Laat staan dat men mijn opmerking ernstig nam, want pas nadat ik vorige maand daarover een mondelinge vraag heb gesteld, zegt men ineens dat het klopt en dat men het zo vlug mogelijk in orde zal maken.

In denk dat men in deze toch wel iets nauwgezetter zijn eigen statuten mag naleven die hier in de raad zijn goedgekeurd en dat men niet meer moet wachten tot wanneer er een soort Rekenhof van het Vlaams Belang de eigen deputatie daarop attent maakt.

Ik ben trouwens verwonderd dat u daar vanuit de hogere overheid geen opmerking over gekregen heeft.
Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn collega gebruikte daarjuist de term Rekenhof van het Vlaams Belang om zichzelf aan te duiden.

Beroepshalve moet ik elk jaar de zogenaamde blunderboeken – de federale boeken van het Rekenhof – doornemen en daar vindt u heel geregeld dat federale instellingen op de vingers getikt worden omdat zij vele jaren achter zijn met verslagen, rekeningen, goedkeuringen van statuten, enz.

Als het Rekenhof dat voor federale instellingen doet, is daar niemand, behalve dan Tanguy Veys, of een opletend raadslid, of is er geen officiële instantie die op de naleving, de tijdelijke indiening en de tijdelijke goedkeuring van zulke dingen toekijkt?

Het is een informatieve vraag. Het is ook geen vraag waarop u het antwoord al moet kennen. Ik zou het gewoon willen weten.
Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Wat de opmerking van collega Veys betreft kan ik alleen maar herhalen wat ik in de vorige raad heb gezegd, namelijk dat alle jaarverslagen en begrotingen steeds werden voorgelegd aan de algemene vergadering van het Pensioenfonds, waarin alle fracties zijn vertegenwoordigd.
 Dus iedereen was op de hoogte.

Het is juist dat het niet hier ter goedkeuring werd voorgelegd en ik heb dat zo snel mogelijk rechtgezet.

Wat de vraag van mijnheer Joris betreft zal ik dat eens nagaan.
 Dank u.

Stemming

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om punt 27 als volgend agendapunt te behandelen.**PUNT 27****VOORSTEL VAN MARC JORIS: "PROVINCIAAL SIGNAAL TEGEN CENSUUR"****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Het begin van mijn voorstel situeert zich in West-Vlaanderen, niet in Oost-Vlaanderen, maar de gemeente Koksijde heeft van het koninklijke paleis het verzoek gekregen een beeld van prinses Delphine Boël tijdelijk uit het gemeentehuis te verwijderen.
 Prinses Astrid kwam daar op vrijdag 18 april op bezoek en volgens het paleis stond het beeld van haar halfzus 'in de weg'.
 Dat kunt u zowel letterlijk als figuurlijk opvatten.

Waarom zeg ik prinses Boël? Dat staat nooit zo in de kranten, maar als lid van het Vlaams Belang ben ik zeer voorzichtig met het overtreden van eventuele discriminatiewetten en van wetten betreffende de mensenrechten, enz. En ik wil absoluut niet dat men mij een proces aan mijn broek lapt wegens het bedrijven van discriminatie tussen wettige en onwettige kinderen.
 De Belgische staat is daarvoor al eens op de vingers getikt. Dat is verboden volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat voor u allen evangelie is natuurlijk. Ik verwijs hier naar het arrest-Marckx van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 13 juli 1979.
 Dat is dus zeer ernstig. Vandaar prinses Delphine.

Het beeld dat verwijderd moest worden stelde een bed voor met aan het uiteinde twee dieren, allebei met een kroontje op hun hoofd.

In een eerste Belgabericht stond dat het paleis de verwijdering van dat beeld had gevraagd. In een tweede Belgabericht, vlak daarna, werd glashard het tegendeel beweerd. Dat is altijd een teken dat iemand achter de schermen aan het liegen en het manipuleren geweest is, precies of wit ineens zwart kan worden.

Voor de verwijdering van dit beeld heeft het gemeentebestuur ook een reeks totaal ongeloofwaardige uitvluchten verzonnen. De eerste lees ik letterlijk voor:

"We doen dit uit diplomatische overwegingen. Als uw nieuw lief op bezoek komt, laat je ook de foto van je oud lief niet op de kast staan", verklaarde de burgemeester van Koksijde. Ik heb dat nooit gedaan, maar soit.

Tegelijk liet hij weten dat men van de gelegenheid gebruik zou maken om het beeld af te stoffen. Precies of men als men thuis een kast afstoft men die eerst in de tuin zet. Dat klinkt ook niet geloofwaardig.

Er werd ook gezegd dat het beeld "in de weg stond" voor de ontvangstplechtigheid.

Als men zoveel uitvluchten verzint, is er geen enkel juist.

DEBATTEN

Prinses Delphine is hier duidelijk het slachtoffer geworden van een poging tot censuur. Sinds het debat over de Boon-tentoonstelling hoe hartstochtelijk en rechtlijnig en consequent alle raadsleden hier tegen iedere vorm van censuur zijn en in het bijzonder tegen ingrepen van het politieke niveau op artistieke uitingen, op kunst. Wij subsidiëren wel, maar we bemoeien ons niet met de artistieke inhoud. Dat zou niet mogen. In die discussie werd er ook herhaaldelijk geschermd met het begrip vrijemeningsuiting, hoewel het daar over naaktfoto's en sex ging, niet om meningen.

Maar in dit geval is het heel duidelijk wel een mening. Dat beeld van prinses Delphine is niet gecensureerd omdat ze teveel met sex in haar hoofd zit en daar grote penissen in verwerkt, enz. Dat is gecensureerd omdat ze onaangename dingen zegt in haar artistieke expressie over het Hof en omdat ze haar verbittering uit over het feit dat haar vader haar verloochend heeft. Zelfs de koningen en keizers in het ancien regime zorgen ervoor dat hun onwettige kinderen nog ergens goed terecht kwamen. Denk maar aan Don Juan van Oostenrijk die nog aan het hoofd mocht staan van de christelijke vloot die de overwinning bij Lepanto behaalde.

Ik heb hier al dikwijls tegen dat soort van moderne kunst zoals dat van prinses Delphine geprotesteerd en gezegd dat ik niet weet of hier een inhoud inzit. En als er een inhoud inzit, dan is de kunstenaar er niet in geslaagd die over te brengen. Men weet niet wat ze ermee bedoelen. Men moet de tekst van een bladzijde lezen om te weten wat de kunstenaar wil zeggen.

Hier weet men het heel goed. De boodschap die prinses Delphine in haar anti-monarchistische beeldhouwwerken steekt, is heel duidelijk. In dat opzicht is zij een geslaagde kunstenaar. Zij brengt hetgeen zij in haar hoofd en hart heeft wel degelijk over naar de toeschouwer. En in een open democratische maatschappij past het niet dat overheden zich inlaten met censuur, ook niet, vooral niet, als dat gebeurt op aandringen van het Hof.

Ik zou dan ook voorstellen dat de provincie Oost-Vlaanderen als blijk van solidariteit met prinses Delphine en als protest tegen de sluipende censuur een bescheiden anti-monarchistisch kunstwerk van haar zou aankopen, of haar de kans zou geven een expositie met zulke kunstwerken te organiseren in één van onze tentoonstellingsruimten.

Als we iets aankopen – ik wil de gedeputeerde meteen geruuststellen - moet dat niet iets enorm groot zijn, maar iets klein en fijn. Ik had gedacht bijvoorbeeld aan The Royal Frog in Love of The Royal Candlestick. Dat zijn best grappige kunstwerken. Of zelfs aan Stamp out Truth, met de slogan Truth can set you free. Ik vind dat een mooie slogan, of het nu over China gaat of over iets totaal anders. Truth can set you free, dat is iets diepzinnig.

Het gaat er mij niet om prinses Delphine financieel te steunen. Dat heeft ze niet nodig. Het gaat mij om het symbool, om het signaal. En het belangrijkste signaal is dat democratische gekozen lagere besturen zich niet de les laten spellen door een niet-verkozen, niet-democratische instantie als het Hof. Een aristocratische Duitse familie moet hier, in Vlaanderen, niet komen vertellen welke kunstwerken lagere besturen mogen tentoonstellen.

Vandaar mijn voorstel: de provincieraad vraagt de deputatie een klein anti-monarchistisch kunstwerk van mevrouw Delphine Boël aan te kopen of haar de gelegenheid te geven in een provinciaal gebouw een expositie van zulke kunstwerken te houden.
Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik apprecieer bijzonder uw tussenkomst tegen elke vorm van censuur en om dat zoveel mogelijk te beperken. Maar hier is het absoluut geen kwestie van censuur.

Mevrouw Boël, ongetwijfeld een kleurrijke en bijzonder viriele kunstenaar, heeft geen banden met Oost-Vlaanderen. Ze is geen laureate van enige provinciale prijs. De aankoop van een dergelijk beeld is in onze beleidsoptie en zeker budgettair niet voorzien.

Ik dien mij daartoe te beperken.
Dank u.

Stemming

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om punt 31 als volgend agendapunt te behandelen.

PUNT 31

INTERPELLATIE VAN STEVE HERMAN OVER DE INPLANTING VAN EEN NIEUW CREMATORIUM TE AALST

De heer Herman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Na de weinig eerbare vaudeville van de Aalsterse meerderheidspartijen rond de inplanting van een nieuw crematorium te Aalst, werd met de hulp van de gouverneur een politiek compromis gemaakt. De deputatie lichtte namelijk de Hoezekouter, enkel en alleen uit partijpolitieke overwegingen, namelijk om de Aalsterse bestuurscrisis te bezweren, uit het 'RUP Parkgebied met grootschalige functies West', waardoor met andere woorden het crematorium niet op de Hoezekouter zou komen.

Hierdoor werd een democratisch genomen beslissing van de Aalsterse gemeenteraad – weliswaar genomen door een wisselmeerderheid – vakkundig en met de hulp van de deputatie de grond ingeboord. Het compromis van de Aalsterse meerderheid voorziet nu de ondertussen ook al gecontesteerde inplanting op de zogenaamde Siesegemkouter.

Recent deed ook de bevoegde minister Van Mechelen uitspraken over het niet weerhouden van de Hoezekouter als inplantingsplaats voor het nieuw te bouwen crematorium via een schrijven aan de stad Aalst.

In deze brief pleit de minister ervoor om het crematorium tóch op de Hoezekouter te bouwen. De minister stelt in zijn schrijven – en hier milder ik mijn toon wat ten opzichte van mijn uitgeschreven interpellatie, waar ik in het vuur van mijn schrijven wellicht wat te voortvarend ben geweest – op het besluit van de deputatie om de Hoezekouter te weren als mogelijke inplantingsplaats die wel eens een “wettigheidsgebrek” zou kunnen vertonen waardoor een nieuwe beslissing zich zou kunnen opdringen. Ik zeg dus duidelijk "zou kunnen".

De minister beroept zich daarvoor op het annulatieverzoek van de intercommunale Westlede en het bijhorend mogelijk vernietigingsarrest van de Raad van State.

De minister stelt eigenlijk heel subtiel dat de deputatie dit arrest misschien beter toch niet afwacht om haar eerdere beslissing te herzien.

Bovendien sabelt hij het voorstel van de nieuwe inplantingsplaats, de Siesegemkouter, genadeloos neer. Deze kouter is immers bedoeld voor de ontwikkeling van een industrieterrein van 158 hectaren. Door de bouw van een crematorium zou daar slechts 90 hectaren van overblijven.

De minister waarschuwt ook voor lange juridische procedures als de stad toch kiest voor de Siesegemkouter. "Het duurt minstens vijf jaar vooraleer er ook maar kan worden begonnen met de bouw", stelt hij. Hierbij wordt dan nog geen rekening gehouden met eventuele gerechtelijke stappen van omwonenden en actiecomités.

Op de Hoezekouter kan vermoedelijk al binnen twee jaar van start worden gegaan, aldus minister Van Mechelen.

Ondertussen zijn er ook andere spreekwoordelijke ‘kapers’ op de kust.

Parlementslid en tevens OCMW-voorzitter Guido De Padt wil het crematorium naar Geraardsbergen halen.

"Mijn sympathie voor de Aalsterse bestuurders is groot maar de Zuid-Oost-Vlaamse bevolking mag niet het slachtoffer worden van besluiteloosheid en politiek gekrakeel. Daarvoor is deze zaak te ernstig.", aldus De Padt in de pers.

DEBATTEN

De Padt pleit dan ook onomwonden voor Geraardsbergen als locatie voor het nieuwe crematorium. Hij verdedigt de kandidatuur van zijn stad in een schrijven aan de intercommunale Westlede die de Oost-Vlaamse crematoria uitbaat.

Hij stelt vast dat de bewoners van de Denderstreek en Vlaamse Ardennen voor crematie van hun overleden familieleden naar het verre Lochristi moeten. Een verbrandingsinstallatie in Geraardsbergen zou dus een tijdsbesparend alternatief zijn en bovendien zit er voor zijn stad bijkomende tewerkstelling in en kan de levering van goederen en diensten er wel bij varen.

Eigenlijk allemaal argumenten die ook voor Aalst opgaan.

De Padt meent vooral dat de regio Geraardsbergen het economisch niet gemakkelijk heeft en dat een crematorium, gebouwd met overheidsgeld, een signaal zou zijn dat men daar wat wil aan doen.

Dat de Aalsterse houding ondertussen desastreus is voor het vertrouwen van de intercommunale Westlede blijkt uit een persartikel waarin een collega van de directeur van Westlede cynisch stelt: "Ik vraag me wel af of ik in dit leven nog een crematorium in Aalst ga meemaken."

Vandaar mijn vragen:

1. overweegt de deputatie – na het annulatieverzoek van Westlede en na het schrijven van minister Van Mechelen – om diens standpunt te volgen en alsnog tot een beslissingswijziging te komen zodat de Hoezekouter toch als inplantingsplaats weerhouden wordt? Of volgt de deputatie de zienswijze van de minister niet?
2. Wat was het stemgedrag van de provincie – bij monde van gedeputeerde Couckuyt – bij de besluitvorming van Westlede om een annulatieverzoek in te dienen tegen de beslissing van de deputatie met betrekking tot het "RUP Parkgebied met grootschalige functies West"?
3. Op de volgende algemene ledenvergadering van de intercommunale Westlede staat als agendapunt het finaliseren van het crematorium dossier Aalst. Wat zal de houding van de provincie – bij monde van gedeputeerde Couckuyt - zijn met betrekking tot dit agendapunt? Verdedigt hij de Hoezekouter als mogelijke inplantingsplaats of de Siesegemkouter en wat zijn de argumenten, de pro's en de contra's voor beide mogelijkheden?
4. Wat zal het standpunt van de provincie zijn wanneer de brief van de heer De Padt – met het pleidooi om voor Geraardsbergen te kiezen als inplantingsplaats voor een nieuw crematorium – op Westlede besproken wordt? Hoe staat de provincie tegenover de argumentatie van de heer De Padt?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het zal u allicht niet verwonderen dat ik vooraleer specifiek antwoord te geven op de vier vragen die de collega gesteld heeft even de brief van minister Van Mechelen in zijn juiste context plaats.

De brief van 15 april 2008 van minister Van Mechelen is een antwoord aan de stad Aalst op een schrijven van 15 januari 2008. Daarbij werd de vraag tot herziening geformuleerd van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in functie van de realisatie van een crematorium en een bedrijventerrein op de Siesegemsite te Aalst.

In tegenstelling tot wat mijnheer Herman beweert houdt de minister geenszins een pleidooi voor de Hoezekouter als inplantingsplaats voor een crematorium, noch doet hij de uitspraak dat de beslissing van de deputatie over het "RUP Parkgebied met grootschalige functies West", dat werd goedgekeurd met uitsluiting van het crematorium op de Hoezekouter, door een "wettigheidsgebrek" zou zijn aangetast.

In zijn brief schetst de minister de achtergrond, procedure en randvoorwaarden waarmee rekening dient gehouden te worden bij een eventuele wijziging van het RUP Siesegemkouter dat een inplanting van het crematorium op deze site mogelijk zouden moeten maken.

In bijkomende orde, en voor de volledigheid naar timing toe en naar de te volgen procedures, haalt de minister aan dat ook rekening dient gehouden te worden met het annulatieberoep dat de Intercommunale Westlede tegen de deputatiebeslissing over het RUP "Parkgebied met grootschalige functies Aalst-West" instelde bij de raad van state.

Hij wijst op de mogelijkheid dat de deputatie in dit dossier haar beslissing zou kunnen intrekken en tot een nieuwe beslissing zou kunnen komen als zij "tot de duidelijke conclusie zou komen dat haar beslissing een wettigheidsgebrek vertoont waardoor een nieuwe beslissing is aangewezen".

Er wordt daarbij door de minister geenszins de conclusie getrokken dat dit daadwerkelijk het geval zou zijn.

In laatste instantie zet de minister de mogelijke hypothesen op een rijtje om de daaraan gekoppelde timing te schetsen.

De mogelijkheden die hij opsomt zijn:

1. de hypothese dat gekozen wordt voor een inplanting op Siesegemkouter, met als timing een vergunning ten vroegste over 5 jaar;
2. de hypothese dat de deputatie haar beslissing over het RUP Parkgebied met grootschalige functies Aalst-West zou intrekken en een nieuwe beslissing zou nemen zonder uitsluiting van het crematorium, met als timing een vergunning over 5 jaar;
3. de hypothese dat zou gekozen worden voor een inplanting van een crematorium op de Hoezekouter en dat hiervoor door de stad Aalst een nieuw planningsinitiatief zou worden opgestart, met als timing een vergunning ten vroegste over 3 tot 4 jaar.

Ik vermoed dat de heer Herman hier het benadrukken van de timings ten onrechte beschouwt als een pleidooi van de minister voor een inplanting van het crematorium op de Hoezekouter. Maar op geen enkele manier doet de minister hierover een duidelijke, inhoudelijke uitspraak. Dit blijkt ten volle uit de conclusie van de brief van de minister waarin hij overleg met zijn kabinet en zijn administratie wenselijk acht.

Dat is een belangrijke clausule.

Wat de vragen van de heer Herman betreft kan ik het volgende stellen:

1. de deputatie blijft bij haar beslissing tot het goedkeuren van het RUP Parkgebied met grootschalige functies West, met uitsluiting van het crematorium op de Hoezekouter.

De reden van uitsluiting was dat de locatiekeuze onvoldoende gemotiveerd was. Er werd een matrix opgesteld waarbij een aantal locaties aan de hand van verschillende criteria met elkaar vergeleken werden, maar binnen die matrix werden een aantal niet-ruimtelijke criteria opgenomen, zoals financiën en timing, die weliswaar belangrijk zijn voor de politieke keuze van een locatie, maar die niet de grondslag dienen te vormen voor de verantwoording van een locatiekeuze binnen een ruimtelijk plan. Verder werd binnen de matrix geen weging van de verschillende criteria gemaakt, zodat aan belangrijke en onbelangrijke criteria ongedifferentieerd dezelfde waarde werd gehecht.

En ten slotte hield de matrix enkele onzorgvuldigheden in die de uitslag kunnen beïnvloeden, zoals bijvoorbeeld de vermelding dat het GRS het crematorium expliciet op deze locatie voorziet, wat niet het geval was. Het crematorium werd immers slechts terloops en bij wijze van voorbeeld vernoemd als mogelijke invulling van de locatie Hoezekouter.

Het besluit van deputatie in verband met het besproken RUP werd op 22 oktober 2007 in het Belgisch staatsblad gepubliceerd en het RUP is op 5 november 2007, zijnde 14 dagen na publicatie, in werking getreden.

Dat deze beslissing - zoals zovele beslissingen - wordt aangevochten bij de raad van state doet daar niets aan af. Op heden is er geen enkele indicatie als zou deze beslissing bezwaard zijn door een wettigheidsgebrek, wat, zoals reeds aangehaald trouwens, ook niet door de minister wordt beweerd. Meer nog: conform de gangbare procedure heeft de deputatie vorige maand in een memorie aan de raad van state de ingeroepen middelen weerlegd en is het nu wachten op het auditoraatsverslag.

2. wat het stemgedrag van gedeputeerde Couckuyt bij de besluitvorming van de Intercommunale Westlede betreft kan ik kort zijn: hij heeft deze beraadslaging niet bijgewoond omdat er op dat ogenblik zitting van de provincieraad was;

DEBATTEN

3. in tegenstelling tot wat de heer Herman beweert, staat het finaliseren van het crematoriumdossier Aalst niet op de agenda van de komende algemene vergadering van 11 juni 2008, waarin collega Couckuyt trouwens ook niet zetelt als vertegenwoordiger van de provincie. Ik verwijs daarvoor naar punt 7 van de agenda van deze vergadering.
Omdat de vraag op heden niet aan de orde is, is er ook nog geen formeel standpunt van de deputatie. Wel kan worden benadrukt dat de deputatie van in het begin, gezien zijn geografische ligging, zijn rol als regionaal stedelijk gebied en de locatie van de twee andere crematoria, steeds achter de inplanting van een crematorium in Aalst heeft gestaan en nog staat.
En wat de locatiekeuze betreft, zoals in het verleden, zullen we, zoals in het verleden, ook in de toekomst het standpunt van het Aalsterse schepencollege zo maximaal mogelijk zal steunen;
4. de deputatie heeft ten slotte geen kennis van de inhoud van de brief van de heer De Padt en de vraag is dan ook niet aan de orde.

Ik denk hierbij, Mijnheer de Voorzitter, dat ik enerzijds het werkelijke kader geschetst heb en de werkelijke bedoeling van de minister met zijn brief van 15 april aan het college van Aalst, in antwoord op hun vraag van 15 januari om het RUP Siesegemkouter, dat een gewestelijk RUP is, in herziening te stellen en dat ik anderzijds op een duidelijke manier geantwoord heb op de vragen van de collega. Dank u.

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om punt 30 als volgend agendapunt te behandelen.

PUNT 30

VOORSTEL VAN DIRK OTTE TOT AANKOOP VAN DE HUISEKOUTERMOLEN TE HUISE

De heer Otte

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het landelijke Huise, deelgemeente van Zingem, staat in de Molenstraat 1 een houten staakmolen, de Huisekoutermolen. De molen staat op open teerlingen en er is een bijhorend molenhuis. De Huisekoutermolen is eigenlijk afkomstig uit het Waregemse. De houten staakmolen werd voor 1512 in Waregem gebouwd en kreeg er de naam Hoogmolen. De molen staat sinds 1975 aan de Molenstraat in Huise. De befaamde molendeskundige, Paul Bauters, was de man die de molen van Waregem naar Huise liet verhuizen en hem ook volledig liet restaureren. De Huisekoutermolen was één van de eerste windmolens in Vlaanderen die, na jarenlang verval, opnieuw maalvaardig werd gemaakt. Dat betekende, naast de instandhouding van een monument, ook het herstel van een eeuwenoud molenlandschap.

Vroeger stond op bijna dezelfde plaats in de Molenstraat een stenen grondzeiler, Cnuddes Molen, die in 1851 afbrandde. Intussen staat de korenmolen in Zingem er al jaren werkloos bij. In 2001 werd besloten dat het te gevaarlijk werd om er nog mee te malen. Een windstoot kraakte één van de roeden helemaal af. Eind mei vorig jaar besliste de eigenaar om uit voorzorg de wiken van de molen te halen. De molen is een beschermd monument en de molensite is omgeven door 2 hectaren beschermd natuurgebied. De molen en het bijhorende molenhuis zijn privaateigendom en staan sinds kort te koop.

De provincie is reeds eigenaar van een andere windmolen, het Meuleke 't Dal, gelegen in de hoofdgemeente Zingem. Dit moment is een unieke gelegenheid voor de provincie om haar molenpark uit te breiden, vooral in het kader van het provinciaal molenmuseum MOLA te Puyenbroeck. Wij vragen dan ook dat de provincie de mogelijkheid onderzoekt om deze staakmolen aan te kopen en hiervoor de nodige budgetten vrij te maken.

Wij willen de bevoegde gedeputeerde wel nog het advies meegeven niet te veel informatie op te vragen bij het schepencollege van Zingem, want volgens de schepen van informatie is deze molen nog steeds maalvaardig en geregeld in bedrijf dicit de gemeentelijke infogids 2008, die 2 weken geleden huis aan huis te Zingem verscheen. De maalvaardigheid en het in werking zijn van de molen zonder wiken lijkt me een beetje moeilijk. Tot daar mijn tussenkomst.

De heer Schollaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vooraleer we verder over het punt uitweiden zou ik willen meedelen dat onze fractie absoluut voorstander is van een molenbeleid en het in stand houden van het molenpatrimonium in Oost-Vlaanderen. Het is namelijk zeer belangrijk om de zeer oude technieken, die in zowel water- als windmolens ontwikkeld werden, te kunnen behouden. In een nota zegt de provincie zelf dat stilstaande molens immers gedoemd zijn om te vervallen en dat alleen werkende molens die kennis kunnen overdragen aan onze hedendaagse bevolking.

In verband met de Huisekoutermolen en het voorstel van raadslid Otte. De toelichtende nota was in principe vrij eenvoudig maar de toelichting heeft iets meer duidelijkheid gebracht. Verder heb ik nog een vraagje. Men spreekt over een staakmolen met open teerlingen. Ik had graag geweten wat die open teerlingen bij een molen eigenlijk zijn. Daarnaast verneem ik dat ondertussen de wieken van de molen zijn afgenomen en dat er zeker en vast een restauratiedossier zal volgen.

We hebben een viertal molens waarvan 1 in zeer goede staat, dat is de Fauconniersmolen in Lede, die is gerestaureerd en draait regelmatig. Anderzijds is er de Windekemolen in Balegem, die is sinds 2005 gededemonteerd en de onderdelen liggen blijkbaar ergens opgeslagen. Maar er is nog geen enkele beslissing rond de restauratie. Ook het Meuleke 't Dal in Zingem is een beschermde molen die in 1999 door de provincie werd aangekocht en daar is ook een dringende restauratie nodig. De provincie was onlangs op de Zwalmolen te gast en daar is inderdaad een restauratiedossier, de werken werden zelfs in aanbesteding gegeven, maar behalve een kraan die daar werd opgesteld is daar nog geen enkele vooruitgang geboekt in de restauratie van de molen. Hoe dat gaat aflopen weten we niet.

De heer voorzitter

Mijnheer Schollaert, het gaat hier wel over een bepaalde molen. We gaan ons beperken tot deze molen.

De heer Schollaert

Ik bedoel maar dat we voorstander zijn van een instandhoudingsbeleid, en ik hoop dat de noodzakelijke budgetten worden gevonden om de molens te restaureren en maalvaardig te maken.

Mevrouw Hutsebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is misschien toeval maar vandaag hebben we een foldertje gekregen waar de Huisekoutermolen op afgebeeld staat. Op die foto staat hij er nog heel goed bij, maar momenteel is het eigenlijk een wrak. Het is misschien ook toevallig, maar als ik achteraan mijn tuin zit, zie ik dagelijks die molen. Ik ben er niet tegen dat we iets aan die molen zouden doen, maar vooraleer we daar een beslissing in nemen zou ik toch iets willen zeggen. In 1975 is die molen daar gekomen, vroeger stond er geen molen. Er stond echter wel een molen op Rooigem, maar niet in de Molenstraat. Heel onze straat was bouwgrond en toen die molen daar kwam zijn al die bouwgronden moeten verdwijnen voor het windrecht van die molen. Veel mensen van Huise zijn dus gewoon een stukje armer geworden omdat die molen daar gekomen is en omdat er windrecht moest zijn. Ik denk, als wij daar iets aan doen, dat we eerst aan de mensen van Huise toch eens serieus verantwoording moeten geven wat we daar eigenlijk gaan doen. Want ik vind het onverantwoord om ons provinciaal geld daarin te steken als er daar zoveel mensen van Huise tekort voor gedaan zijn.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Uit alle interpellaties is duidelijk, los van die molen, dat iedereen bijzonder geïnteresseerd is in ons eigen Oost-Vlaamse molenpatrimonium. Mijnheer de Gouverneur, ik denk dat je een vier- à vijftal weken geleden in Erpe-Mere aangenaam verrast was bij uw werkbezoek om daar te ontdekken dat op die kleine vlek in Oost-Vlaanderen maar liefst 12 molens stonden, waaronder 7 watermolens. Er zijn ook een aantal rosmolens bij, ze zijn niet allemaal in perfecte toestand, maar in elk geval is Oost-Vlaanderen dus een provincie die haar molenpatrimonium beheert en koestert.

Natuurlijk, beste vrienden, kunnen wij niet alles kopen wat beschermd is. De heer Veys heeft tijdens de voorlaatste provincieraad een uitleg gevraagd over een aantal molens die er staan en die we niet kunnen restaureren. We zijn toen tot de bevinding gekomen dat we meer dan 7 molens, waaronder 5 windmolens, in eigen beheer hebben. Wij kunnen dus niet alles kopen, en de aankoop van die molen staat trouwens niet op het budget, mijnheer de eerste gedeputeerde. Anderzijds is het de bedoeling dat de molen bewaard wordt, en dat is niet noodzakelijk de overheid die dat moet doen, ook privé-instellingen kunnen dat doen.

Naar aanleiding van deze vraag heb ik contact opgenomen met de conservator van het provinciaal molenmuseum, want dat hebben we. Die heeft contact opgenomen met de verkoper van de molen, de heer Paul Bauters, om relevante inlichtingen te verkrijgen om te kunnen antwoorden op uw vragen over de stand van zaken, het restauratiedossier enzovoort. Wat heeft de eigenaar meegedeeld? Dat er een privé-kandidaat een aankoopoptie zou hebben gelicht en dat dit bod zeer ernstig in overweging te nemen is. De verkoper, de heer Bauters, en voor diegenen die dat niet weten, ik mag zijn naam hier noemen want hij is een sommiteit op het gebied van de molinologie. Hij heeft trouwens 2 boeken geschreven die door onze provincie zijn uitgegeven. Wel, de heer Bauters schijnt alle vertrouwen te hebben in de kandidaat-koper, want die laatste zou de molensite willen conserveren en beheren volgens de regels van de molen-, monumenten- en landschapszorg.

En aan onze achtbare collega moet ik zeggen dat deze molen inderdaad op teerlingen staat. Er bestaan gesloten teerlingen en open teerlingen, en dit is een molen met open teerlingen. Sta mij toe van een kruis te maken, men heeft het soms ook over het soort vierkant rond, dat zijn gesloten teerlingen. Trouwens, ons achtbaar raadslid ziet hem alle dagen staan, van hier kan ik het natuurlijk niet zien. Maar in elk geval, concreet is dit heel goed, heel interessant en sympathiek, maar we hebben geen geld.

De heer Otte

Mijnheer de Voorzitter, ik wil nog even reageren op hetgeen collega Hutsebaut hier aangehaald heeft. In eerste instantie is deze molen op dit ogenblik een beschermd monument, en de molensite is omgeven door 2 hectaren beschermd natuurgebied. Of deze molen nu aangekocht wordt door de provincie of niet, dat beschermd monument is er en ook de 2 hectaren beschermd natuurgebied zijn er. En of dat je het nu graag hebt of niet, dit is de bestaande situatie. Die zal niet veranderen naargelang die molen onderhouden wordt of niet. Maar het antwoord van de gedeputeerde, dat er inderdaad eventueel een koper zou zijn die dan de zaak zou restaureren, voldoet mij. Ik hoop dat dit in de toekomst wordt opgevolgd en ik vraag daar geen stemming over.

De heer De Loor

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter. Ik zou de vele collega-molenvrienden uit deze raad willen uitnodigen naar Herzele. Wij zijn een echte molengemeente, wij hebben verschillende molens, heel mooie windmolens bovendien. Ik kan vandaag zelfs melden dat wij de Buysesmolen in Sint-Antelinks volledig aan het heropbouwen zijn. Deze molen was door omstandigheden, enfin verwaarlozing met de grond gelijk gemaakt door de natuur. En ere wie ere toekomt, met steun van minister Van Mechelen die het project volledig subsidieert, is nu al ongeveer de helft gerealiseerd. Op het moment dat de molen volledig is afgewerkt zal ik de collega-raadsleden die er in geïnteresseerd zijn erover informeren om een bezoek te brengen aan de Buysesmolen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dat was dan een kleine cameo. We zijn hier bij elkaar en het gaat goed. De volgende interpellatie.

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om punt 29 uit te stellen naar de volgende zitting.**PUNT 29****INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE VLAAMSE OPERA**

Uitgesteld.

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om punt 28 als volgend agendapunt te behandelen.**PUNT 28****VOORSTEL VAN MARC JORIS: "AFSLANKING OF REORGANISATIE VAN DE DIENST EXTERNE BETREKKINGEN"****De heer Joris**

Ik ben hier al dikwijls tussengekomen over China en externe relaties en ik ga dat eigenlijk niet opnieuw doen. Wat ik nu ga zeggen gaat au fond niet over China, maar gaat eigenlijk over wat er volgens mij mis gaat in de dienst Externe Relaties of in het doorgeven van informatie van die dienst aan de gedeputeerde. Dit is dus eigenlijk een vraag naar een interne kwestie die alleen via het Chinese dossier aan het licht is gekomen. Ik heb hier al herhaaldelijk gevraagd naar politieke standpunten en ik kreeg altijd een standaardantwoord. Ik denk dat ik het als volgt eerlijk samenvat zonder er een karikatuur van te maken: "We sluiten ons aan bij de standpunten van de federale overheid en de Europese Unie." Om u daarbij aan te sluiten heb je geen gedeputeerde en geen dienst Externe Relaties nodig want dat is routine. Dat kan een lagere ambtenaar ook, het is maar een detail.

Het is eigenlijk spijtiger dat in de 8 jaar dat ik hier al over doorboom, zeur zullen sommige denken of zeggen, dat het eigenlijk maar 1 keer is geweest dat de gedeputeerde met de ruggensteun van zijn dienst Externe Betrekkingen iets meer te weten was gekomen dan ik via Google en Yahoo had gevonden. Dat was die keer, u zult zich dat herinneren, dat ik de verkeerde stad Xingjang had geïdentificeerd. Ik was toen fout. Tot mijn onaangename verbazing was dat de enige keer. Ik heb nochtans graag stevige tegenstand, ik schaaak graag tegen een goede tegenstander of tegen een krachtige computer.

Dikwijls deed de gedeputeerde dat met een ontwapende eerlijkheid en zei hij dat zijn antwoord ook maar was samengevat uit dingen die ze in de krant gevonden hadden. Ik verwijs hier bijvoorbeeld naar die keer dat ik het moordcommando aanklaagde dat boeren van hun grond had verjaagd. Dan zei de gedeputeerde: "We hebben daar maar 1 ding over gevonden, een artikel in Newsweek". Dat was het artikel waar ik mijn vraag op had gebaseerd. Ik vroeg hem een keer welke gevaarlijke producten er worden geïmporteerd en of wij zaken doen met sommige van die firma's. Eigenlijk kreeg ik geen antwoord. Mocht ik gedeputeerde zijn, zou ik mijn dienst Externe Betrekkingen, al was het met de karwats, het volgende zeggen: "Die ambetante baardmans die denk dat hij Mozes is, is er weer. Zorg dat je een lijst hebt met 20 firma's. Dan kan ik hem die lijst voorleggen en zeggen dat we er niets mee te maken hebben." Ik ben nooit gedeputeerde geweest en ik zal het nooit worden, maar ik denk dat ik dat zo zou doen.

Ik heb het hier al ettelijke keren gehoord, economisch gaat het zeer goed in China en sociaal gezien kruipen ze langzaam omhoog. Maar dat is nooit met een statistiek of met cijfers onderbouwd geweest. Als dat wel het geval is mag u mij corrigeren. Men zei altijd dat het beter ging in China, maar de gedeputeerde had misschien een antwoord kunnen geven in de zin van bijvoorbeeld: "Ja, er is nog dwangarbeid, maar kijk, 30 jaar geleden waren het er zoveel tienduizenden, en nu zijn het er minder". Dat is dan een concreet hard controleerbaar feit. Ik zou denken dat één van de basistaken van een dienst Externe Betrekkingen is een gedeputeerde te voorzien van duidelijke, factuele informatie. En dan heb ik het nog niet over politieke standpunten maar over feiten. De gedeputeerde wordt geconfronteerd met een vervelend raadslid dat altijd opnieuw ambetante maar voorspelbare vragen stelt.

DEBATTEN

In die acht jaar heb ik eigenlijk in de antwoorden heel weinig feiten te horen gekregen. Dat verontrust mij niet zozeer over China, maar dat verontrust mij over de werking van de dienst Externe Betrekkingen. Als de gedeputeerde het ook maar uit Google of Yahoo of uit het overzicht van de krantenartikels van Mediargus haalt, wat is dan de meerwaarde van de dienst Externe Betrekkingen? Me dunkt dat er dan iets mis gaat. Zie je dat ik het eigenlijk niet over China heb?

Daarom zou ik de provincieraad vragen om de deputatie een diepgaande evaluatie te laten maken van de werking van die dienst Externe Betrekkingen. We kunnen ons afvragen of die niet gereorganiseerd, afgeslankt of performanter gemaakt moet worden. Moeten we niet in het kader van het kerntakendebat een aantal dingen afstoten? We zouden willen dat daar een studie van gemaakt wordt, waarin eventueel ook de modaliteiten van het afstoten van bepaalde bevoegdheden worden onderzocht, en dat moet niet nog eens tien jaar aanslepen. Wij zouden die studie binnen 1 jaar willen hebben. Ik denk dat de dienst Externe Betrekkingen te weinig met factuele informatie gescoord heeft om nog helemaal geloofwaardig te zijn. En vandaar mijn voorstel.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega komt altijd terug met gelijkaardige vragen en krijgt altijd gelijkaardige antwoorden. Ik hoop dat hem dat niet verwondert. Dat hem dat niet zint, kan ik begrijpen. Maar dat wil niet zeggen dat we hem moeten plezieren door hem hier gelijk te geven.

Hij valt niet alleen het beleid van de provincie aan, we hebben een beleidsplan 2007-2012 waarin duidelijk geschetst staat wat de beleidslijnen voor externe betrekkingen zijn. Ik moet de collega er toch aan herinneren dat de dienst Externe Betrekkingen zich niet alleen bezig houdt met de dossiers China en Vietnam, maar dat ze daarnaast ook de Europese programma's beheert en dat het infopunt Europa Direct vandaar gestuurd wordt. Dat zijn eigenlijk aanzienlijke taken die met zeer beperkt personeel gedaan worden.

Wanneer de collega wil dat we een aantal taken overnemen van de federale overheid, dan zal ik hier weldra voor deze raad moeten verschijnen met een vraag naar een aanzienlijke uitbreiding van de dienst Externe Betrekkingen. Hij heeft het bijvoorbeeld over de controle van ingevoerde producten, dat we speciaal de in Oost-Vlaanderen ingevoerde producten nog eens afzonderlijk moeten controleren. Ik vrees dat ik in botsing ga komen met FIT (Flanders Investment and Trade) als wij alles wat er verschijnt in verband met statistieken over China regelmatig gaan bijhouden en rapporteren. Daarnaast zullen we dubbel werk moeten doen, maar als ik een aantal personeelsleden kan bij krijgen, kan dit duidelijk uitgevoerd worden.

Alle gekheid op een stokje, Voorzitter, we leven binnen een georganiseerde staat met georganiseerde bevoegdheden waarin de provincie binnen haar beleidskader dat ze uitgestippeld heeft, bepaalde acties onderneemt. We ondernemen die acties en we brengen daar rapport over uit, niet meer en niet minder. Wat federale bevoegdheden zijn, zijn federale bevoegdheden, wat Vlaamse bevoegdheden zijn, zijn Vlaamse bevoegdheden en de collega weet dat zeer goed, maar hij doet permanent alsof hij dat niet weet. In ieder geval voeren wij uit wat in ons beleidsplan staat en we zijn van plan dat verder te doen. Verder wil ik zeggen dat in de dienst Externe Betrekkingen zeer ernstig gewerkt wordt met een zeer beperkt personeelsaantal. Ik voel mij persoonlijk zeer geraakt door het feit dat men hier ook de dienst aanvalt in deze raad. Dat is niet gebruikelijk. Ik kan begrijpen dat de collega geen sympathie heeft voor China, ik kan ook begrijpen dat zijn aardrijkskundige kennis van China niet dat is – we hebben hem er al een paar keer op moeten wijzen dat hij over de verkeerde provincie bezig was – en ten slotte kan ik ook begrijpen dat het Vlaams Belang tegen de provincies in zijn geheel is en voor de afschaffing van de provincies, maar we leven in een wettelijk kader en we doen perfect wat hier goedgekeurd is in de raad binnen ons beleidsplan. Ik zal het daar bij laten, voorzitter.

De heer Joris

Een heel klein wederwoordje. Eigenlijk beschuldigt de gedeputeerde mij van een aantal dingen en legt me een aantal dingen in de mond die ik nooit gezegd heb. Maar eigenlijk geeft hij impliciet toe dat hij verder springt dan zijn stok lang is en dat hij met de dienst Externe Betrekkingen iets probeert te doen wat eigenlijk van het formaat is van de dienst Buitenlandse Zaken van een middelgroot land. En wij zijn geen middelgroot land, en u bent niet de minister van Buitenlandse Zaken. Wij zijn maar een kleine provincie. Eigenlijk hebt u impliciet toegegeven dat u met uw beperkte dienst – en dat is niemand zijn schuld – niet in staat bent van bijvoorbeeld het dossier China nog bovenop de normale dossierlast grondig te behandelen. Dat heb ik eigenlijk uit uw antwoord kunnen afleiden, en ik denk dat mijn punt dus gescoord is. Misschien moet u wat taken afstoten.
Dank u.

Stemming

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om punt 26 uit te stellen naar de volgende zitting.

PUNT 26

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER CYBERAANVALLEN OP OVERHEIDSCOMPUTERS

Uitgesteld.

EINDE VAN DE ZITTING